

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 977

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 decembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 758 din 31 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă	2-3
Decizia nr. 777 din 7 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 din Codul de procedură penală	3-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.419/533. — Ordin al ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Metodologiei privind condițiile și modalitatea de stingere a obligațiilor de plată ale unităților sanitare cu paturi, înregistrate până la data de 31 decembrie 2005	5-9
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
113.133. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule	10-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 758**

din 31 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Kamarom Trans” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 9.327/2005 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 1.178 din 14 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 9.327/2005, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Kamarom Trans” — S.R.L. din Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat aduce atingere dreptului de proprietate al debitorului asupra oricăruia dintre bunurile aflate în patrimoniul său. Totodată, arată că este încălcat și dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care un subiect de drept este informat numai cu privire la măsura deja luată împotriva sa, fără a exista posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, deoarece în cazul popririi, ca modalitate indirectă de executare silită, nu a fost prevăzută necesitatea unei somații prealabile.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că înființarea popririi fără obligația somării prealabile a debitorului nu lezează în niciun fel dreptul de proprietate al acestuia asupra bunurilor aflate în patrimoniul său, câtă vreme acesta este încunoștințat de începerea executării silită prin poprire, prin intermediul adresei însoțite de titlul executoriu certificat, debitorul având, de asemenea, posibilitatea de a-și executa voluntar și cu bună-credință obligația constatată prin titlul executoriu.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, și jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 178/2004.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, referitor la critica de neconstituționalitate a art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă față de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că excepția este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 336/2004. De asemenea, apreciază că nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora:

„Poprirea se înființează fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 452, înștiințându-se totodată și debitorul despre măsura luată.”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată și în art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiilor art. 1 din Primul protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și celor ale art. 6 din același instrument juridic internațional (convenția).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 178 din 20 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 18 mai 2004, Curtea a reținut că poprirea reprezintă o formă de executare a creanțelor, constând în indisponibilizarea unor bunuri în mâinile terțului poprit — debitor al persoanei executate silit, în scopul achitării directe a creanței poprite către creditor. Această măsură se înființează, potrivit art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, la cererea creditorului, de către executorul judecătoresc, fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată terțului poprit, cu înștiințarea debitorului.

Poprirea se realizează prin intermediul unei proceduri suplă și rapide în vederea recuperării creditului, art. 454 din Codul de procedură civilă având ca scop tocmai asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu. În considerarea acestor rațiuni și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres înființarea popririi fără obligația somării prealabile a debitorului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Kamarom Trans” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 9.327/2005 al Judecătoriai Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 777

din 7 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

penală, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 1.783/R/2006 al Tribunalului Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neintemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 din Codul de procedură

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.783/R/2006, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin instituirea unui termen pentru introducerea plângerii prealabile se aduce atingere drepturilor sale constituționale.

Tribunalul Arad — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „termenul de 2 luni pentru formularea plângerii prealabile pentru infracțiunea prevăzută de art. 279 Cod procedură penală este un termen procedural care are rolul de a asigura o derulare ordonată a procesului penal și nu intră în conflict cu nicio normă constituțională”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale și nici pe cele din actele internaționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 284 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*În cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară*

o plângere prealabilă, aceasta trebuie să fie introdusă în termen de 2 luni din ziua în care persoana vătămată a știut cine este făptuitorul.

Când persoana vătămată este un minor sau un incapabil, termenul de 2 luni curge de la data când persoana îndreptățită a reclama a știut cine este făptuitorul.”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, respectiv dreptul la un recurs efectiv, precum și la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Curtea reține că stabilirea de către legiuitor a unui termen în care poate fi introdusă plângerea prealabilă nu aduce atingere în vreun fel dreptului părților la un proces echitabil, respectiv la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale. Dimpotrivă, instituirea unui asemenea termen este menită să asigure soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, să prevină eventualele abuzuri și să limiteze efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice. De altfel, referindu-se la problematica termenelor în justiție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa — *Cauza Stubbings contra Marii Britanii*, 22 octombrie 1996 — că „Statele contractante se bucură pe bună dreptate de o marjă de apreciere atunci când trebuie să se spună cum trebuie reglementat dreptul de acces la justiție”.

Referitor la invocarea, ca temei al criticii de neconstituționalitate, a dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, privind protecția proprietății, se constată că acestea nu au incidență în cauză.

Curtea constată totodată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 284 din Codul de procedură penală, în raport cu dispozițiile constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 230 din 3 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 10 iulie 2003, a cărei soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 1.783/R/2006 al Tribunalului Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII PUBLICE
Nr. 1.419 din 21 noiembrie 2006

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 533 din 23 noiembrie 2006

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind condițiile și modalitatea de stingere a obligațiilor de plată ale unităților sanitare cu paturi, înregistrate până la data de 31 decembrie 2005

În temeiul prevederilor art. 192 alin. (2) și ale art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice,

văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 6.864 și nr. C.V. 4.854,

ministrul sănătății publice și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind condițiile și modalitatea de stingere a obligațiilor de plată ale unităților sanitare cu paturi, înregistrate până la data de 31 decembrie 2005, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Plata obligațiilor se efectuează din sumele prevăzute în bugetul aprobat al Ministerului Sănătății Publice în cadrul Programului de administrație sanitară și politici de sănătate, din veniturile proprii și, în completare, prin transfer de la bugetul de stat către bugetul Fondului național unic de asigurări de sănătate, după caz.

Art. 3. — Plata obligațiilor se realizează eșalonat în etape, astfel:

— în prima etapă, în limita prevederilor bugetare aprobate, se sting, în ordine cronologică, obligațiile către furnizorii de medicamente, materiale sanitare, alți furnizori de bunuri și servicii înregistrate în contabilitatea unităților sanitare cu paturi până la data de 31 decembrie 2005 și rămase neachitate până la data de 30 septembrie 2006;

— în a doua etapă, în limita prevederilor bugetare aprobate se efectuează regularizări pentru reîntregirea fondurilor realizate în anul curent pentru serviciile medicale prestate.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății Publice, ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București, direcțiile medicale ale ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii, casele de asigurări de sănătate județene și a municipiului București, Casa de Asigurări de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa de Asigurări de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, precum și unitățile sanitare cu paturi vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Cristian Vlădescu

METODOLOGIE

privind condițiile și modalitatea de stingere a obligațiilor de plată ale unităților sanitare cu paturi, înregistrate până la data de 31 decembrie 2005

1. În sensul prezentei metodologii, obligațiile de plată ale unităților sanitare cu paturi cuprind sumele datorate furnizorilor pentru bunurile și serviciile achiziționate în anii precedenți și rămase neachitate până la data de 31 decembrie 2005.

2. Sunt recunoscute ca obligații de plată contravaloarea bunurilor și serviciilor care au fost procurate prin aplicarea

procedurilor legale privind achizițiile publice și au fost evidențiate, la data de 31 decembrie 2005, în contabilitatea unităților sanitare cu paturi, pe baza documentelor justificative, avizate și aprobate de persoanele de drept.

3. Unitățile sanitare cu paturi care îndeplinesc condițiile menționate la pct. 2 au obligația ca, în termen de 7 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei

ANEXĂ

metodologii, să prezinte caselor de asigurări de sănătate următoarele situații:

a) situația pe furnizori, în ordine cronologică a facturilor, pentru obligațiile de plată înregistrate în evidența contabilă la data de 31 decembrie 2005 și rămase neachitate până la data de 30 septembrie 2006;

b) situația pe furnizori, în ordine cronologică a facturilor, pentru obligațiile de plată înregistrate în evidența contabilă la data de 31 decembrie 2005, dar achitate până la data de 30 septembrie 2006, în vederea regularizării.

4. Situațiile menționate la pct. 3 lit. a) și b) se întocmesc potrivit modelului din anexa nr. 1 la prezenta metodologie, pe răspunderea managerilor și a directorilor financiar-contabili de la nivelul fiecărei unități sanitare cu paturi, care vor semna pentru exactitatea și realitatea datelor transmise.

5. Structura de audit de la nivelul unităților sanitare cu peste 400 de paturi sau, după caz, cu funcție de subordonare, auditul Ministerului Sănătății Publice sau al autorităților de sănătate publică, pentru unitățile sanitare care au sub 400 de paturi, vor certifica, prin semnătură, aplicarea de către acestea a procedurilor legale privind achizițiile publice pentru bunurile și serviciile procurate și vor verifica dacă, la data de 31 decembrie 2005, obligațiile de plată figurează în evidența contabilă proprie.

6. La nivelul fiecărui județ, în termen de 7 zile calendaristice de la data depunerii situațiilor de către unitățile sanitare cu paturi, în cadrul unei comisii mixte, constituită din directorii executivi ai autorităților de sănătate publică și, respectiv, președinții — directorii generali ai caselor de asigurări de sănătate, în calitate de președinți, precum și 1—2 specialiști de la nivelul celor două instituții, se va analiza dacă situațiile menționate la pct. 3 transmise de fiecare unitate sanitară cu paturi au fost avizate și certificate prin semnătură de persoanele menționate la pct. 4 și 5, atestându-se faptul că sunt îndeplinite condițiile în vederea efectuării plăților.

7. Constatările comisiilor ca urmare a analizei efectuate vor fi consemnate în procese-verbale de constatare.

8. Procesele-verbale de constatare vor fi întocmite conform modelelor prezentate la lit. a) și b) din anexa nr. 2 la prezenta metodologie și vor fi semnate de președinții și membrii comisiei mixte de la nivelul fiecărui județ.

9. În urma analizei situației menționate la pct. 3 lit. a), comisia mixtă întocmește procesul-verbal de constatare pentru sume de plată.

10. În urma analizei situației menționate la pct. 3 lit. b), comisia mixtă întocmește procesul-verbal de constatare pentru sume achitate, în vederea regularizării.

11. Procesele-verbale de constatare menționate la pct. 9 și 10 se emit în câte 4 exemplare, astfel:

— un exemplar, cel original, rămâne la nivelul casei de asigurări de sănătate teritoriale, însoțit de situația menționată la pct. 3 lit. a) sau b), după caz;

— un exemplar se transmite Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

— un exemplar se transmite autorității de sănătate publică;

— un exemplar rămâne la nivelul comisiei mixte.

12. Procesele-verbale de constatare, în original, transmise caselor de asigurări de sănătate însoțite de situațiile menționate la pct. 3 lit. a) și b) sunt documente care stau la baza actelor adiționale la contractul de furnizare de servicii spitalicești care se încheie între casele de asigurări de sănătate și unitățile sanitare cu paturi.

13. Procesele-verbale de constatare transmise Casei Naționale de Asigurări de Sănătate stau la baza solicitărilor de deschidere de credite adresate Ministerului Sănătății Publice.

14. În limita creditelor deschise, pe baza documentelor menționate și a actului adițional încheiat, casele de asigurări de sănătate virează în contul unității sanitare cu paturi sumele aferente efectuării plăților către furnizori și/sau regularizării, constând din reîntregirea fondurilor realizate pentru servicii medicale în anul 2006.

15. În situația în care casele de asigurări de sănătate virează sumele aferente plății obligațiilor restante, unitățile sanitare cu paturi au obligația să justifice utilizarea sumelor primite, scop în care prezintă caselor de asigurări de sănătate, în termen de 48 de ore de la data efectuării plăților, copii ale ordinelor de plată și ale extraselor de cont.

16. Lunar, până la sfârșitul acestei acțiuni, Casa Națională de Asigurări de Sănătate transmite Ministerului Sănătății Publice situația centralizatoare pe județe a plăților și a regularizărilor efectuate.

17. Ministerul Sănătății Publice și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin autoritățile de sănătate publică și casele de asigurări de sănătate, supraveghează modul de derulare și de stingere a obligațiilor de plată ale unităților sanitare către furnizorii de bunuri și servicii.

18. Casa de Asigurări de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa de Asigurări de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, respectiv unitățile sanitare cu paturi aparținând ministerelor cu rețea sanitară proprie vor aplica în mod corespunzător prevederile prezentei metodologii.

ANEXA Nr. 1*)
la metodologia

Spitalul

a) Situația obligațiilor de plată înregistrate în evidența contabilă la data de 31 decembrie 2005 și rămase neachitate până la data de 30 septembrie 2006

Nr. crt.	Denumire furnizor	Total oblig. înregistrate la 31.12.2005						Total obligații neachitate până la data de 30.09.2006						din care:						Către furnizori de bunuri și servicii											
		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:							
		2003	2004	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005				
1	2	3=4+5+6	4=11+13	5=8+12+10	6=9+13+17	7=8+9	8	9	10=11+12+13	11	12	13	14=15+16+17	15	16	17	18=19+20+21	19=20+30	20=23+27+31	21=24+28+32	22=23+24	23	24	25=26+27+28	26	27	28	29=30+31+32	30	31	32

Răspundem de realitatea și exactitatea datelor

Aviz audit:

Manager

Director financiar-contabil

b) Situația obligațiilor de plată înregistrate în evidența contabilă la data de 31 decembrie 2005 și achitate în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2006

Nr. crt.	Denumire furnizor	Total oblig. înregistrate la 31.12.2005						Total obligații achitate în perioada 01.01 - 30.09.2006						din care:						Către furnizori de bunuri și servicii											
		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:		din care:					
		2003	2004	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	2003	2004	2005	
1	2	3=4+5+6	4=11+13	5=8+12+10	6=9+13+17	7=8+9	8	9	10=11+12+13	11	12	13	14=15+16+17	15	16	17	18=19+20+21	19=20+30	20=23+27+31	21=24+28+32	22=23+24	23	24	25=26+27+28	26	27	28	29=30+31+32	30	31	32

Răspundem de realitatea și exactitatea datelor

Aviz audit:

Manager

Director financiar-contabil

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

a) Proces-verbal de constatare pentru sumele de plată

Încheiat astăzi,

Comisia mixtă formată din doamna/domnul, director general — președinte al Casei de Asigurări de Sănătate, și doamna/domnul, director executiv al Autorității de Sănătate Publică, în calitate de președinți ai comisiei mixte, precum și doamna/domnul, din partea Casei de Asigurări de Sănătate, și doamna/domnul, din partea Autorității de Sănătate Publică, în calitate de membri ai comisiei mixte, în urma analizei situației obligațiilor de plată înregistrate la 31 decembrie 2005 și rămase neachitate la data de 30 septembrie 2006, au constatat următoarele:

— unitățile sanitare cu paturi din județ au întocmit la termenul stabilit situația privind obligațiile de plată în conformitate cu modelul prezentat la lit. a) din anexa nr. 1 la metodologie;

— managerul și directorul financiar-contabil al fiecărei unități sanitare cu paturi au semnat situațiile, certificând realitatea și exactitatea datelor;

— auditul a avizat situațiile, certificând faptul că bunurile și serviciile au fost procurate prin aplicarea procedurilor legale privind achizițiile publice.

Față de cele de mai sus, comisia mixtă stabilește că au fost îndeplinite condițiile pentru ca următoarelor unități sanitare să li se aloce fondurile aferente plății obligațiilor rămase neachitate până la data de 30 septembrie 2006:

1. Spitalul: total obligații de plată: lei, din care:

- medicamente: lei;
- materiale sanitare: lei;
- alți furnizori de bunuri și servicii: lei.

2. Spitalul:

.....

Total județ: obligații în sumă de:lei, din care:

- medicamente:lei;
- materiale sanitare: lei;
- alți furnizori de bunuri și servicii:lei.

Alte mențiuni:

Comisia mixtă:

Semnătura:

Doamna/Domnul, director general — președinte al Casei de Asigurări de Sănătate, președinte

Doamna/Domnul, director executiv al Autorității de Sănătate Publică, președinte

Doamna/Domnul, din partea Casei de Asigurări de Sănătate, membru

Doamna/Domnul, din partea Autorității de Sănătate Publică, membru

Data

b) Proces-verbal de constatare pentru sumele achitate, în vederea regularizării

Încheiat astăzi,

Comisia mixtă formată din doamna/domnul, director general — președinte al Casei de Asigurări de Sănătate, și doamna/domnul, director executiv al Autorității de Sănătate Publică, în calitate de președinți ai comisiei mixte, precum și doamna/domnul, din partea Casei de Asigurări de Sănătate, și doamna/domnul, din partea Autorității de Sănătate Publică, în calitate de membri ai comisiei mixte, în urma analizei situației obligațiilor de plată înregistrate la 31 decembrie 2005 și achitate în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2006, în vederea regularizării, au constatat următoarele:

— unitățile sanitare cu paturi din județ au întocmit la termenul stabilit situația prevăzută la pct. 3 lit. b) din anexa nr. 1 la metodologie;

— managerul și directorul financiar-contabil al fiecărei unități sanitare cu paturi au semnat situațiile, certificând realitatea și exactitatea datelor;

— auditul a avizat situațiile, certificând faptul că bunurile și serviciile au fost procurate prin aplicarea procedurilor legale privind achizițiile publice.

Față de cele de mai sus, comisia mixtă stabilește că au fost îndeplinite condițiile pentru ca următoarelor unități sanitare să li se aloce fondurile aferente regularizării, constând în reîntregirea fondurilor realizate pentru serviciile medicale în anul 2006:

1. Spitalul: total sume de reîntregit: lei, din care:

- medicamente: lei;
- materiale sanitare: lei;
- alți furnizori de bunuri și servicii: lei.

2. Spitalul

.....

Total județ: sume de reîntregit: lei, din care:

- medicamente: lei;
- materiale sanitare: lei;
- alți furnizori de bunuri și servicii: lei.

Alte mențiuni:

Comisia mixtă:

Semnătura

Doamna/Domnul, director general — președinte al Casei de Asigurări de Sănătate, președinte

Doamna/Domnul, director executiv al Autorității de Sănătate Publică, președinte

Doamna/Domnul, din partea Casei de Asigurări de Sănătate, membru

Doamna/Domnul, din partea Autorității de Sănătate Publică, membru

Data

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule**

În conformitate cu dispozițiile art. 5 și 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27), ale art. 5 lit. c) și ale art. 47 pct. 2 lit. k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 28 noiembrie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) De la data de 1 ianuarie 2007 se pun în aplicare Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule.

(2) Prevederile prezentului ordin se aplică și pentru polițele de asigurare RCA emise în cursul anului 2006, dar a căror valabilitate începe la 1 ianuarie 2007.

(3) Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(4) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă Normele privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule și autorizarea

asigurătorilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.116/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 15 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Asigurătorii autorizați vor lua toate măsurile necesare pentru aplicarea prevederilor prezentelor norme și răspund de instruirea corespunzătoare a personalului propriu și a intermediarilor implicați în contractarea asigurărilor obligatorii.

Art. 3. — Direcția generală reglementări și autorizări asigurări obligatorii și Direcția generală juridică din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 28 noiembrie 2006.

Nr. 113.133.

ANEXĂ

NORME**privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule****PARTEA I****Contractul de asigurare de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării RCA****TITLUL I****Prevederi introductive**

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, asigurătorii care practică asigurarea de răspundere civilă a autovehiculelor pe teritoriul României acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse prin accidente de autovehicule, de care asigurații răspund delictual față de terțe persoane, excluzând răspunderea transportatorului, în baza unui contract de asigurare încheiat cu proprietarul sau cu utilizatorul autovehiculului.

(2) Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule

acoperă răspunderea civilă delictuală a proprietarului sau a utilizatorului unui autovehicul pentru prejudiciile produse unei terțe părți, prin intermediul autovehiculului.

(3) Condițiile contractuale pentru asigurarea obligatorie RCA sunt reglementate de prevederile Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, și de prezentele norme.

Art. 2. — În înțelesul prezentelor norme și în aplicarea prevederilor Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *autovehicul* — vehiculul cu propulsie proprie, inclusiv tramvaie, precum și remorci, semiremorci sau atașe tractate ori netractate, după caz.

2. *asigurător RCA* — societatea de asigurări care are dreptul de a încheia asigurări de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule pe teritoriul României, precum și societăți de asigurare autorizate de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene, care desfășoară activitate în România conform dreptului de stabilire și liberei circulații a serviciilor;

3. a) *autoritate de înmatriculare* — autoritatea administrativă competentă să înmatriculeze, precum și să radieze și să țină evidența autovehiculelor omologate pentru a circula pe drumurile publice;

b) *autoritate de înregistrare* — autoritatea administrativă competentă să înregistreze, precum și să radieze și să țină evidența autovehiculelor omologate pentru a circula pe drumurile publice;

4. *Carte Verde* — documentul internațional de asigurare a autovehiculelor, emis în numele unui birou național, în conformitate cu Recomandarea nr. 5 adoptată la 25 ianuarie 1949 de Subcomitetul pentru transportul rutier al Comitetului pentru transportul pe uscat al Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite;

5. *teritoriul în care staționează în mod obișnuit autovehiculul* reprezintă:

a) teritoriul statului în care autovehiculul staționează în mod obișnuit;

b) teritoriul statului în care s-a eliberat autovehiculului un semn distinctiv similar numărului de înmatriculare sau poliței de asigurare RCA, în situațiile în care nu se solicită înmatricularea unui anumit tip de autovehicul, dar autovehiculul are un număr de înmatriculare sau respectivul semn distinctiv;

c) teritoriul statului în care proprietarul sau utilizatorul autovehiculului este rezident permanent, în cazurile în care pentru anumite tipuri de autovehicule nu se solicită plăcuța de înmatriculare sau vreun alt semn distinctiv;

d) teritoriul statului în care s-a produs accidentul, în cazurile în care autovehiculele care au fost implicate într-un accident nu au număr de înmatriculare/înregistrare sau acesta nu corespunde ori nu mai corespunde, în scopul stabilirii despăgubirilor, conform prevederilor prezentelor norme;

6. *proprietarul sau utilizatorul unui autovehicul* reprezintă:

a) proprietarul/coproprietarul autovehiculului — persoana fizică sau juridică înscrisă în documentele de identitate ale autovehiculului; sau

b) utilizatorul autovehiculului — persoana fizică sau juridică căreia, în baza unui contract încheiat cu proprietarul/coproprietarul, i s-a atribuit pe o anumită perioadă dreptul de folosință a unui autovehicul.

7. *poliță de asigurare RCA* — forma scrisă a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule;

8. *vignetă* — partea detașabilă a poliței RCA, aplicată la vedere pe autovehicul, care atestă existența unei polițe de asigurare RCA pentru autovehiculul respectiv;

9. *state membre* — statele membre ale Uniunii Europene și celelalte state aparținând Spațiului Economic European.

TITLUL II

Contractul de asigurare

Art. 3. — (1) Se consideră că un autovehicul este asigurat, dacă proprietarul sau utilizatorul acestuia are încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule, cu valabilitate în limitele teritoriale prevăzute la art. 1¹ pct. 7 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale celorlalte state semnatare ale Acordului multilateral, denumit în continuare *asigurarea obligatorie RCA*.

(2) Contractul de asigurare se încheie cu un asigurător care are dreptul de a practica pe teritoriul României asigurarea obligatorie RCA.

Art. 4. — (1) La încheierea unui contract de asigurare obligatorie RCA pentru un autovehicul aflat în evidența autorității de înmatriculare sau, după caz, de înregistrare din România, asigurătorul este obligat să emită asigurătorului polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă a autovehiculelor, denumită în continuare *polița de asigurare RCA*, împreună cu vigneta și Cartea Verde.

(2) În baza unui act adițional, contractul de asigurare RCA, denumit în continuare *asigurarea RCA*, poate cuprinde clauze suplimentare, în condițiile în care acestea nu reduc sau nu restricționează drepturile unei părți prejudiciate, ce decurg din asigurarea obligatorie RCA sau nu contravin prevederilor legale.

Art. 5. — (1) Dovada existenței asigurării obligatorii RCA, în cazul controalelor efectuate de autoritățile abilitate, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, o constituie:

— polița de asigurare RCA emisă de asigurătorul RCA, precum și vigneta, pentru autovehiculele înmatriculate sau înregistrate în România;

— până la data ratificării Acordului multilateral, documentul Carte Verde;

— documentele internaționale de asigurare de răspundere civilă a autovehiculelor, eliberate de asigurătorii RCA din străinătate, cu valabilitate pe teritoriul României și numai pentru perioada menționată în acestea, sau documentul de asigurare RCA emis de asigurătorii RCA din România, pentru autovehiculele înmatriculate într-un stat terț.

(2) De la data ratificării Acordului multilateral, pentru autovehiculele care staționează în mod obișnuit într-un stat membru, plăcuțele de înmatriculare atestă că biroul național din statul membru este garant al plății despăgubirii către persoana prejudiciată într-un accident de autovehicul. Până la data ratificării Acordului multilateral, dovada existenței asigurării de răspundere civilă pentru autovehiculele care staționează în mod obișnuit într-un stat membru o constituie documentul Carte Verde, în vigoare la data intrării pe teritoriul României.

(3) La trecerea frontierei de stat a României, proprietarii sau utilizatorii autovehiculelor înmatriculate ori înregistrate în România au obligația să prezinte documentul Carte Verde.

Art. 6. — (1) Documentul de asigurare obligatorie RCA eliberat de un asigurător RCA, în schimbul unei prime plătite de proprietarul sau utilizatorul unui autovehicul, garantează, pentru perioada de valabilitate înscrisă, despăgubirea prejudiciilor provocate prin accidente de autovehicule produse în limitele teritoriale de acoperire, în conformitate cu prevederile prezentelor norme sau cu dispozițiile legislației privind asigurarea obligatorie RCA, în vigoare la data accidentului, a statului în care acesta s-a produs.

(2) În limitele teritoriale de acoperire ale asigurării obligatorii RCA se garantează, pe baza aceleiași prime, acoperirea prejudiciilor în conformitate cu legislația în vigoare din statul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul de autovehicul și cu cel mai mare nivel de despăgubire dintre cel prevăzut în legislația respectivă și cel prevăzut în contractul de asigurare.

(3) În cazul prejudiciului produs unui cetățean al unui stat membru, prin utilizarea unui autovehicul aflat în evidența autorității de înmatriculare sau de înregistrare din România, în timpul deplasării sale între două state membre în care este valabil tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, dacă nu există birou național responsabil pentru teritoriul traversat și pe care s-a produs prejudiciul, se vor aplica prevederile prezentelor norme sau ale legislației statului în care își are sediul asigurătorul emitent al poliței de asigurare RCA.

Art. 7. — Asigurarea obligatorie RCA se încheie pe perioadă determinată:

- a) anual ori semestrial pentru autovehiculele înmatriculate sau înregistrate, după caz;
- b) pe perioada de valabilitate a autorizației provizorii de circulație, pentru autovehiculele care se înmatriculează sau se înregistrează provizoriu, după caz;
- c) pe perioada înmatriculării temporare, dar nu mai mult de 12 luni.

Art. 8. — (1) Polița de asigurare RCA conține cel puțin informații despre părțile implicate în contract și despre autovehicul, perioada de valabilitate a asigurării, limitele de despăgubire și prima de asigurare.

(2) Cartea Verde cuprinde în mod obligatoriu informații cu privire la numărul de înmatriculare al autovehiculului și la perioada de valabilitate a asigurării RCA, precum și statele în care are valabilitate acest document.

(3) În situația în care anumite informații cu privire la autovehicul nu sunt disponibile la data încheierii contractului, asiguratul este obligat să le transmită asigurătorului în termen de 5 zile de la încheierea contractului de asigurare. În acest caz, asigurătorul va elibera Cartea Verde numai după primirea acestor informații de la deținătorul poliței de asigurare RCA.

Art. 9. — (1) Asigurătorii au obligația de a stabili tarifele de primă pentru fiecare categorie de autovehicule, calculate pe baze actuariale pentru limitele de despăgubire stabilite în baza prevederilor art. 12, astfel încât să garanteze permanent îndeplinirea obligațiilor ce decurg din încheierea contractelor de asigurare RCA, constituirea rezervelor tehnice prevăzute în legislația în vigoare și plata contribuțiilor către fondurile stabilite în conformitate cu legislația în vigoare, precum și acoperirea cheltuielilor de achiziție și de administrare.

(2) Limitele de despăgubire și tarifele de primă se stabilesc anual, luându-se în considerare limitele anuale de răspundere instituite prin prezentele norme, și se prezintă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cel târziu cu 30 de zile înainte de începerea perioadei în care acestea pot fi practicate, împreună cu elementele și modul de calcul al primelor de asigurare, inclusiv datele statistice pe care s-a bazat acest calcul, precum și o declarație a actuarului responsabil pentru calculul primei de asigurare cu privire la corectitudinea acestuia.

Art. 10. — (1) Tarifele de primă notificate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se publică pe site-ul fiecărui asigurător și se afișează atât la sediul social, cât și la unitățile teritoriale ale asigurătorului.

(2) Asigurătorii nu pot practica tarife de primă anuale diferite față de cele notificate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și publicate.

Art. 11. — (1) Prima de asigurare se calculează pentru un întreg an de subscriere, potrivit tarifelor de primă anuale practicate de asigurător, aferente perioadei de valabilitate a poliței de asigurare RCA.

(2) Prima anuală de asigurare se calculează prin însumarea primelor lunare aferente fiecărei luni de valabilitate a poliței de asigurare RCA, prima lunară fiind calculată ca raport de 1/12 din tariful anual de primă practicat. Perioada mai mare sau egală cu 15 zile calendaristice se consideră lună întreagă.

Art. 12. — (1) Suma asigurată reprezintă limita de despăgubire ce poate fi acordată de asigurător pentru prejudiciile provocate în unul și același accident, atât pentru pagube materiale directe sau indirecte, cât și pentru vătămări corporale sau decese, inclusiv prejudicii fără caracter patrimonial.

(2) Pentru pagubele materiale produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita

de despăgubire se stabilește pentru anul 2007 la un nivel de cel puțin 100.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României. Pentru anul 2008 limita de despăgubire pentru aceste riscuri se stabilește la un nivel de cel puțin 150.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României.

(3) Pentru vătămări corporale și decese, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabilește pentru anul 2007 la un nivel de cel puțin 500.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României. Pentru anul 2008 limita de despăgubire pentru aceste riscuri se stabilește la un nivel de cel puțin 750.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României.

(4) Limitele de despăgubire prevăzute la alin. (2) și (3) se majorează anual.

Art. 13. — În cazul în care în unul și același eveniment au fost prejudiciate mai multe persoane și valoarea totală a prejudiciilor depășește limitele de despăgubire specificate în polița RCA, despăgubirea va fi stabilită în funcție de cota-parte din valoarea prejudiciului, ce revine fiecărei persoane îndreptățite la despăgubire pentru prejudiciile suferite în același accident.

Riscurile acoperite și excluse prin contractul de asigurare RCA

Art. 14. — (1) Asigurătorul are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile suferite în urma accidentului provocat de asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă. Fără a se depăși limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliței de asigurare RCA, se acordă despăgubiri, în formă bănească, pentru:

- a) vătămări corporale sau deces;
- b) pagube materiale;
- c) pagube ca urmare a lipsei de folosință a autovehiculului avariat, în cazul în care autovehiculul reprezintă mijlocul cu care persoana prejudiciată își realizează obiectul de activitate, pentru care deține licența și autorizarea în acest sens;
- d) cheltuieli legate de reprezentarea juridică, în cazul cererilor de despăgubire prevăzute la lit. a)–c), în legătură cu daunele potrivit lit. b) sau c), distinct de despăgubirile acordate potrivit lit. a)–c), dar numai în situația încetării fără efect a perioadei menționate la art. 37 alin. (2) sau a respingerii ori reducerii nejustificate a despăgubirii de către asigurător.

(2) Indiferent de locul în care a fost produs accidentul de autovehicul, pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri, atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării autovehiculului asigurat, asigurătorul acordă despăgubiri până la limita răspunderii prevăzute în polița de asigurare, pentru:

1. prejudiciul produs de dispozitivele sau instalațiile cu care a fost echipat autovehiculul, precum și pentru prejudiciul cauzat de remorcă, semiremorcă ori ataș, inclusiv pentru prejudiciul produs din cauza desprinderii accidentale a acestora de autovehicul;
2. dacă prejudiciul a fost produs din culpa conducătorului autovehiculului, inclusiv în cazurile în care la data accidentului conducătorul autovehiculului:

— a condus autovehiculul fără consimțământul explicit sau implicit al asiguratului;

— nu este titularul unui permis care să îi dea dreptul să conducă autovehiculul respectiv;

— nu a respectat obligațiile legale de ordin tehnic cu privire la starea și siguranța autovehiculului respectiv;

3. dacă prejudiciul a fost produs prin fapta lucrului, când prejudiciul își are cauza în însușirile, acțiunea sau inacțiunea autovehiculului, prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea autovehiculului, prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor, a materialelor sau a obiectelor transportate;

4. în cazul în care persoanele care solicită despăgubiri pentru vătămări corporale sunt membrii familiei asiguratului, conducătorului auto sau oricărei alte persoane a cărei răspundere civilă este angajată într-un accident de autovehicul.

Art. 15. — Asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru:

1. cazurile în care proprietarul, utilizatorul sau conducătorul autovehiculului vinovat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:

- a) de un caz de forță majoră;
- b) din culpa exclusivă a persoanei prejudiciate;
- c) din culpa exclusivă a unei terțe persoane;

2. prejudiciile suferite de conducătorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului;

3. prejudiciile produse bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice, dacă au fost provocate de un autovehicul asigurat RCA, deținut de aceeași persoană fizică sau juridică, și este condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică;

4. prejudiciile cauzate în situațiile în care nu se face dovada valabilității la data accidentului a asigurării obligatorii RCA sau asigurătorul RCA nu are răspundere;

5. partea din prejudiciu care depășește limitele de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului;

6. amenzile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat proprietarul, utilizatorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului, precum și cheltuielile de executare a hotărârilor penale privind plata despăgubirilor;

7. cheltuielile făcute în procesul penal de proprietarul, utilizatorul sau de conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

8. sumele pe care conducătorul autovehiculului răspunzător de producerea prejudiciului este obligat să le plătească proprietarului sau utilizatorului care i-a încredințat autovehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui autovehicul;

9. prejudiciile produse bunurilor transportate, dacă între proprietarul sau utilizatorul autovehiculului care a produs accidentul ori conducătorul auto răspunzător și persoanele prejudiciate a existat un raport contractual la data producerii accidentului;

10. prejudiciile produse persoanelor sau bunurilor aflate în autovehiculul cu care s-a produs accidentul, dacă asigurătorul poate dovedi că autovehiculul respectiv era furat;

11. prejudiciile produse de dispozitivele sau de instalațiile montate pe autovehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje ori instalații de lucru;

12. prejudiciile produse prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

13. prejudiciile produse ca urmare a transportului de produse periculoase: radioactive, ionizante, inflamabile,

explozive, corozive, combustibile, care au determinat sau au agravat producerea prejudiciului;

14. prejudiciile cauzate prin utilizarea unui autovehicul în timpul unui atac terorist sau război, dacă evenimentul are directă legătură cu respectivul atac sau război;

15. pretențiile ca urmare a diminuării valorii bunurilor după reparație.

Art. 16. — (1) În situația în care persoana prejudiciată a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea prejudiciului, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din prejudiciu care îi este imputabilă — culpa comună. În astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea constatată prin orice mijloc de probă.

(2) În situația în care nu se poate stabili întinderea răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident, fiecare parte având dreptul la despăgubire în proporția în care nu s-a făcut răspunzătoare de producerea accidentului.

TITLUL III

Autorizarea asigurătorilor și condiții privind practicarea asigurării obligatorii RCA

Art. 17. — (1) Asigurătorii pot practica asigurarea obligatorie RCA dacă sunt autorizați pentru desfășurarea activității de asigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și îndeplinesc cumulativ următoarele condiții speciale:

a) sunt autorizați pentru subscrierea riscurilor de răspundere civilă a autovehiculelor, prevăzute la clasa 10 lit. B din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispun de un reprezentant de despăgubiri în fiecare stat situat în limitele teritoriale de acoperire a asigurării RCA, definite la art. 1¹ pct. 7 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, și ale celorlalte state semnatare ale Acordului multilateral;

c) dispun de o rețea teritorială formată din cel puțin o unitate, sucursală ori agenție, înregistrată la oficiul registrului comerțului, în fiecare județ și în municipiul București, cu excepția județului Ilfov, atât pentru activitatea de contractare a asigurării, cât și pentru cea de constatare și lichidare a daunelor;

d) pentru fiecare unitate și subunitate dispun de personal specializat pentru activitatea de constatare și de lichidare a daunelor și efectuează plăți de despăgubire la cel puțin una dintre unitățile teritoriale din fiecare județ și din municipiul București, cu excepția județului Ilfov;

e) dispun, atât pentru sediul central, cât și pentru subunități, de o dotare cu tehnică de calcul și software adecvate și de personal care să permită contractarea asigurării RCA, ținerea unor evidențe detaliate privind încheierea, derularea și încetarea asigurării RCA și transmiterea în sistem electronic a acestor informații către baza de date CEDAM.

f) nu se află într-o situație de redresare financiară sau de faliment prevăzută de legislația specială din domeniul asigurărilor;

g) nu li s-au limitat ori interzis operațiunile și nici nu li s-a retras autorizația conform art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

h) dețin un program de reasigurare care garantează o reținere proprie prudențială, potrivit statutului Biroului Asiguratorilor de Autovehicule din România;

i) sunt membri ai BAAR, precum și ai asociației Fondul de protecție a victimelor străzii.

(2) Condițiile pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, prevăzute la alin. (1), trebuie îndeplinite pe toată perioada de valabilitate a autorizării de către asiguratorii autorizați pentru practicarea acestei asigurări.

Art. 18. — (1) În vederea autorizării pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, asiguratorii solicitanți trebuie să depună o cerere la Comisia de Supraveghere a Asiguratorilor, împreună cu o documentație care cuprinde următoarele:

a) documentația din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. a), f) și g);

b) lista reprezentanțelor de despăgubiri, prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. b);

c) lista unităților teritoriale ale asiguratorului și/sau a sediilor aparținând persoanelor juridice, cu care asiguratorul are încheiate contracte de mandat pentru desfășurarea activității prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. c) și d), însoțite de actele doveditoare, eliberate de oficiul registrului comerțului, care atestă existența acestor unități teritoriale, pentru asiguratorii care solicită autorizarea pentru practicarea asigurării obligatorii RCA;

d) pentru fiecare unitate teritorială se prezintă, sub semnătura conducătorului societății, lista personalului specializat în activitatea de constatare și lichidare a daunelor, structura de lucru necesară efectuării plăților de despăgubiri, precum și alte informații utile, centralizate, conform modelului prezentat în anexa nr. 2;

e) declarația conducătorului societății, precum și a conducătorului compartimentului de specialitate, cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. e); în cazurile în care activitatea de contractare a asigurării obligatorii RCA se desfășoară și prin intermediari autorizați, potrivit prevederilor art. 24, documentația va cuprinde în completare și copiile declarațiilor intermediarilor privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. e), pentru zonele în care asiguratorul nu deține unități proprii;

f) nota de fundamentare, care să cuprindă în mod obligatoriu tarifele de primă pentru primii 2 ani și metodele actuariale de calcul utilizate pentru stabilirea tarifelor de primă, potrivit prevederilor art. 9 alin. (2), precum și o estimare a indicatorilor specifici, pentru o perioadă de 5 ani.

(2) Asiguratorii care au fost autorizați de Comisia de Supraveghere a Asiguratorilor să practice asigurarea obligatorie RCA înainte de intrarea în vigoare a prezentelor norme au obligația de a depune documentația, din care să rezulte îndeplinirea prevederilor art. 17 alin. (1) lit. b), e), h) și i), în vederea menținerii autorizăției de practicare a asigurării obligatorii RCA. Asiguratorii RCA care îndeplinesc aceleași condiții prezentate în documentația pentru care au obținut autorizarea de practicare a asigurării obligatorii RCA, potrivit prevederilor art. 17 alin. (1) lit. c) și d), vor preciza aceste aspecte printr-o declarație semnată de conducătorul societății și de persoanele semnificative ale departamentelor de specialitate.

(3) Asiguratorul cu sediul social într-un stat membru se consideră autorizat pentru practicarea asigurării obligatorii RCA pe teritoriul României de la data la care Comisia de Supraveghere a Asiguratorilor îi transmite notificarea primită de la autoritatea competentă a statului membru în care se află sediul social.

Art. 19. — (1) Cererile de autorizare pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, însoțite de documentația aferentă, se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrarea

acestora la registratura Comisiei de Supraveghere a Asiguratorilor.

(2) Dacă în urma analizării documentației depuse rezultă că aceasta nu respectă cerințele instituite prin dispozițiile art. 18, Comisia de Supraveghere a Asiguratorilor poate dispune amânarea deciziei de acordare a autorizației până la clarificarea tuturor aspectelor relevante.

(3) Autorizația poate fi retrasă sau suspendată de Comisia de Supraveghere a Asiguratorilor, în condițiile legii.

(4) Cererile de menținere a autorizației, însoțite de documentația prevăzută la art. 18 alin. (2), se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrarea acestora la registratura Comisiei de Supraveghere a Asiguratorilor. Prin decizie a președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguratorilor, emisă în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asiguratorilor, se certifică autorizația anterioară pentru practicarea asigurării obligatorii RCA.

Art. 20. — (1) Asiguratorii tipăresc polița de asigurare RCA și vigneta pe același suport cu Cartea Verde.

(2) Macheta suportului care cuprinde forma, conținutul și seria poliței de asigurare RCA, vigneta și Cartea Verde este prevăzută în anexa nr. 3. Fiecare asigurator va avea alocată o serie unică, ce va fi menționată pe polițele de asigurare RCA și pe vigneta.

Art. 21. — (1) Asiguratorii RCA au obligația de a transmite Comisiei de Supraveghere a Asiguratorilor, în termen de 30 de zile de la data autorizării, potrivit prevederilor art. 19 alin. (3) sau (4), ori a notificării precizate la art. 18 alin. (3), următoarele documente:

a) dovada raporturilor juridice de reasigurare;

b) copie a mandatului BAAR pentru eliberarea de Cărți Verzi, în calitate de membru al biroului național;

c) copie a documentului care atestă afilierea la asociația Fondul de protecție a victimelor străzii.

(2) Asiguratorii RCA au obligația de a transmite Comisiei de Supraveghere a Asiguratorilor copia actului adițional care modifică și/sau completează contractul de reasigurare transmis potrivit alin. (1) lit. a).

(3) Asiguratorii RCA care sunt notificați de Comisia de Supraveghere a Asiguratorilor pentru desfășurarea activității de asigurare de răspundere civilă a autovehiculelor pe teritoriul altor state membre, potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a-și desfășura activitatea cu respectarea prevederilor legale naționale ale țărilor respective.

(4) Asiguratorii care au dreptul de a practica asigurarea obligatorie RCA pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire, și libertatea de a presta servicii își desfășoară activitatea cu respectarea prevederilor prezentelor norme.

Art. 22. — (1) În aplicarea prevederilor art. 5 și 53 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere elaborarea și publicarea prezentelor norme, gestionarea programului de monitorizare a activității asiguratorilor care practică aceste asigurări, dezvoltarea și întreținerea bazei de date CEDAM, precum și pentru protejarea corespunzătoare a intereselor asiguraților se prelevă o cotă procentuală de 1,38% din volumul primelor de asigurare brute încasate lunar pentru asigurarea obligatorie RCA.

(2) Sumele determinate prin aplicarea contribuției procentuale de 1,38% asupra volumului lunar al primelor de asigurare brute încasate se virează până la data de 25 a lunii următoare în contul nr. RO 57 TREZ 700 50 25 XXX 000 272, deschis pe seama Comisiei de Supraveghere a Asiguratorilor la Trezoreria Municipiului București.

(3) Contribuția procentuală menționată la alin. (1) și (2) poate fi modificată pentru fiecare exercițiu financiar viitor, în funcție de realizarea obiectivelor prevăzute mai sus.

Art. 23. — (1) Asigurătorii au obligația de a întocmi evidențe lunare privind asigurarea obligatorie RCA, potrivit structurii tarifelor de prime prezentate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Asigurătorii vor transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, până la data de 30 a lunii următoare, raportările elaborate în baza evidențelor menționate la alin. (1), potrivit modelelor prezentate în anexele nr. 4, 5a), 5b) și 6).

Art. 24. — (1) Pentru activitatea de constatare și lichidare a daunelor, asigurătorii RCA au obligația de a dispune de personal specializat, împuternicit pentru a acționa în numele asigurătorului cu care are încheiat contractul individual de muncă ori de mandat.

(2) Persoana juridică, autorizată potrivit legii pentru desfășurarea activității de constatare și lichidare a daunelor, poate acționa în numele mai multor asigurători RCA, în baza unor contracte încheiate cu aceștia.

Art. 25. — (1) Asigurătorii emitenți de polițe de asigurare RCA pentru autovehiculele înmatriculate sau înregistrate în România au obligația de a transmite către baza de date CEDAM informații complete privind polițele de asigurare RCA încheiate direct sau prin intermediari.

(2) Asigurătorii RCA sunt obligați să transmită către baza de date CEDAM prin sistem informatic, utilizând un mediu de comunicare electronică, toate informațiile privind încheierea asigurării obligatorii RCA și data de încetare a valabilității sau de reziliere a documentelor de asigurare, precum și informații cu privire la producerea unor evenimente pe parcursul derulării contractului de asigurare.

Perioada de valabilitate a asigurării de răspundere civilă a autovehiculelor

Art. 26. — (1) Răspunderea asigurătorului RCA începe: a) din momentul plății primei de asigurare și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a asigurării, înscrisă în document, pentru asiguratul care își îndeplinește obligațiile de plată cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a perioadei de asigurare anterioare;

b) după 48 de ore de la expirarea zilei în care s-a plătit prima de asigurare și s-a eliberat documentul de asigurare, pentru persoanele care nu aveau o asigurare obligatorie RCA, valabilă la momentul plății;

c) din momentul plății primei de asigurare și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a autorizației provizorii de circulație sau a înmatriculării/înregistrării autovehiculului, pentru autovehiculele comercializate, care urmează a fi înmatriculate/reînmatriculate ori înregistrate/reînregistrate.

(2) Pentru protejarea persoanelor prejudiciate prin accidente de autovehicule, în cazul înstrăinării unui autovehicul în baza unor acte civile sub semnătură privată, pentru care există o asigurare obligatorie RCA valabilă, această asigurare rămâne în vigoare până la data radierii din circulație a autovehiculului.

Art. 27. — (1) Răspunderea asigurătorului încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în polița de asigurare RCA sau, anterior acestei date, în momentul radierii din evidența circulației a autovehiculului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru autovehiculele care se radiază din circulație în perioada de asigurare ca urmare a încetării contractelor de leasing, asigurările obligatorii RCA rămân în vigoare până la expirarea perioadei de valabilitate înscrise în documentele

de asigurare, fără modificarea primei de asigurare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

— noii proprietari sunt utilizatorii prevăzuți în documentele de asigurare; și

— asigurătorul a încasat integral prima de asigurare aferentă perioadei de valabilitate.

Art. 28. — (1) Pentru autovehiculele care se radiază din circulație în perioada de asigurare, prima de asigurare aferentă perioadei cuprinse între data începerii și data încetării răspunderii asigurătorului RCA se calculează prin însumarea primelor lunare stabilite în tariful de prime al asigurătorului RCA, corespunzător numărului de luni calendaristice întregi cuprinse în perioada de valabilitate a asigurării, la care se adaugă prima aferentă lunii calendaristice în care încetează răspunderea asigurătorului RCA, dacă aceasta nu a fost deja luată în calcul ca lună întreagă.

(2) Diferența dintre prima de asigurare plătită și cea calculată conform alin. (1) se restituie asiguratului, la cererea scrisă a acestuia, însoțită de documentele doveditoare, numai în cazurile în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării.

Art. 29. — (1) Dacă asigurarea de răspundere civilă încetează înainte de expirarea perioadei pentru care au fost plătite primele, asigurătorul RCA are dreptul la primă până la sfârșitul acelei luni calendaristice în care a expirat asigurarea de răspundere civilă. Asigurătorul RCA va fi obligat să returneze diferența de primă corespunzătoare numărului de luni rămase până la expirarea asigurării.

(2) Dacă înainte de expirarea asigurării RCA s-a produs un eveniment, dreptul asigurătorului RCA la primă este dat de alin. (1). Asigurătorul RCA va fi obligat să returneze restul de primă numai dacă pentru autovehiculul asigurat pentru riscurile de răspundere civilă nu s-a plătit ori nu se datorează despăgubire în perioada de valabilitate a poliței RCA pentru care s-a plătit prima de asigurare.

(3) În cazul în care asiguratul nu respectă obligația de a înștiința asigurătorul RCA cu privire la modificarea informațiilor cuprinse în polița de asigurare, referitoare la autovehicul și la proprietarul sau utilizatorul acestuia, asigurătorul RCA nu va fi obligat să returneze diferența de primă plătită.

Reprezentanțele de despăgubiri

Art. 30. — (1) Asigurătorul RCA este obligat să numească reprezentanțe de despăgubiri în fiecare stat membru, cu excepția statului membru în care a obținut autorizația pentru practicarea asigurării de răspundere civilă a autovehiculelor. Reprezentanța de despăgubiri are sediul în statul unde a fost numită, în cazul în care este persoană juridică, sau, în cazul în care este persoană fizică, aceasta este rezidentă ori se stabilește în statul membru în care este numită.

(2) Numirea unei reprezentanțe de despăgubiri nu reprezintă înființarea unei filiale a asigurătorului RCA.

Art. 31. — (1) Reprezentanța de despăgubiri este împuternicită să instrumenteze daunele în numele și în contul asigurătorului RCA și să reprezinte asigurătorul RCA în cadrul convenției de despăgubire, realizată cu asiguratul și cu partea prejudiciată, potrivit prevederilor art. 54 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare. În acest scop, reprezentanța de despăgubiri întocmește dosarul de daună și ia toate măsurile necesare pentru soluționarea cererilor de despăgubire pretinse de partea prejudiciată, pentru prejudiciile cauzate în urma unui accident, consecință a utilizării autovehiculului:

a) pentru care asigurarea de răspundere civilă a fost emisă de către un asigurător sau filiala acestuia în alt stat

membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă ori își are sediul;

b) care provine din alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul; și

c) dacă prejudiciul s-a produs în alt stat membru decât cel în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(2) Reprezentanța de despăgubiri poate acționa pentru mai mulți asigurători RCA.

Art. 32. — (1) Reprezentanța de despăgubiri trebuie să fie autorizată să reprezinte asigurătorul RCA cu puteri depline, inclusiv cu drept de dispoziție în fața părții prejudiciate, să i se atribuie competența necesară pentru a răspunde pretențiilor de despăgubire justificate ale părții prejudiciate și să fie aptă să examineze cazul în limba oficială a statului membru în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(2) Numirea unei reprezentanțe de despăgubiri nu exclude dreptul părții prejudiciate sau al asigurătorului RCA sau de a institui proceduri directe împotriva persoanei care a cauzat prejudiciul sau de la asigurătorul acestuia, după caz.

Art. 33. — (1) Asigurătorul RCA este obligat să informeze Fondul de protecție a victimelor străzii cu privire la numele și prenumele, data nașterii și adresa ori punctul de lucru ale reprezentanței de despăgubiri, în cazul în care aceasta este reprezentată de o persoană fizică, sau cu privire la denumire și sediu, în cazul în care este reprezentată de o persoană juridică, precum și toate modificările referitoare la reprezentanță, în termen de 7 zile de la numire sau de la producerea modificărilor respective.

(2) Fondul de protecție a victimelor străzii va înainta imediat aceste informații centrelor de informare naționale din statele membre.

Obligațiile asiguratului

Art. 34. — (1) Asiguratul este obligat, în cel mai scurt timp, să înștiințeze asigurătorul RCA cu privire la producerea evenimentului și să precizeze împrejurările cu privire la acest eveniment, iar pe parcursul investigațiilor referitoare la acesta să procedeze în conformitate cu instrucțiunile primite de la asigurător.

(2) Asiguratul este obligat, în cel mai scurt timp, să înștiințeze asigurătorul RCA în scris cu privire la faptul că:

a) partea prejudiciată a solicitat despăgubirea de la acesta;

b) procedurile penale sau administrative au fost îndreptate împotriva lui în legătură cu evenimentul produs și să informeze asigurătorul RCA imediat cu privire la demersul acestor proceduri, precum și la rezultatul acestora;

c) partea prejudiciată și-a exercitat dreptul să fie despăgubită prin înaintarea unei cereri către o instanță judecătorească sau către o altă autoritate, în situația în care asiguratul află despre acest lucru.

Art. 35 — Asiguratul este obligat, în cel mai scurt timp, să ofere părții prejudiciate, la cererea acesteia, informațiile necesare pentru formularea cererii de despăgubire, în special numele și prenumele și locul de rezidență; numele, prenumele și locul de rezidență sau denumirea, sediul proprietarului ori al utilizatorului autovehiculului; denumirea, sediul asigurătorului care a emis polița de asigurare RCA, seria și numărul poliței de asigurare RCA și, dacă este implicat un autovehicul care este supus înmatriculării sau înregistrării, denumit în continuare *autovehicul înmatriculat*, să furnizeze numărul de înmatriculare ori de înregistrare al autovehiculului care a produs prejudiciul, din statul care a eliberat acest număr.

Despăgubirea

Art. 36. — Persoana prejudiciată are dreptul să înainteze cererea de despăgubire către asigurătorul RCA, în cazul producerii unui risc acoperit prin asigurarea obligatorie RCA, potrivit prezentelor norme, sau către Fondul de protecție a victimelor străzii, în cazul producerii unui risc acoperit din acest fond, potrivit art. 25¹ din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 37. — (1) Despăgubirea se efectuează de către asigurătorul RCA în termen de 15 zile de la data la care acesta a definitivat investigația necesară evaluării sumei pe care este obligat să o plătească sau de la data la care a primit o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească.

(2) Asigurătorul RCA este obligat să desfășoare investigația privind producerea accidentului, în termen de cel mult 3 luni de la data avizării producerii evenimentului asigurat, în condițiile în care respectivul accident nu face obiectul unor cercetări efectuate de autoritățile publice. În termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asigurătorul RCA este obligat fie:

a) să răspundă cererii părții solicitante, formulând oferta de despăgubire potrivit propriilor investigații cu privire la producerea evenimentului asigurat, în cazul în care se dovedește îndeplinirea condițiilor de asigurare și producerea riscurilor acoperite prin asigurarea obligatorie RCA; sau

b) să notifice părții prejudiciate motivele pentru care nu a aprobat, în totalitate sau parțial, pretențiile de despăgubire.

Art. 38. — Dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenul prevăzut la art. 37 sau și le îndeplinește defectuos, inclusiv dacă diminuează nejustificat despăgubirea la suma de despăgubire cuvenită, care se plătește de asigurător, se aplică o penalizare de 0,1% calculată pentru fiecare zi de întârziere.

PARTEA a II-a

Norme tehnice privind avizarea, constatarea prejudiciilor și plata despăgubirilor

TITLUL I

Avizarea și constatarea prejudiciilor

Art. 39. — (1) Pentru acoperirea prejudiciilor suferite în urma producerii unor accidente de autovehicule, persoanele prejudiciate depun o cerere de despăgubire la asigurătorul RCA cu care proprietarul sau utilizatorul autovehiculului, răspunzător de producerea accidentului, a încheiat asigurarea obligatorie RCA, la reprezentanța de despăgubiri sau la Fondul de protecție a victimelor străzii.

(2) Depunerea cererii de despăgubire cu privire la producerea evenimentului asigurat prin polița de asigurare RCA reprezintă avizare de daună și obligă asigurătorul RCA răspunzător să deschidă dosarul de daună, să efectueze constatarea pagubelor, să comunice în scris părții prejudiciate cu privire la documentele ce trebuie depuse pentru soluționarea cererii de despăgubire și să soluționeze cererea de despăgubire în termenul legal.

Art. 40. — (1) Încuviințarea cu privire la stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurat, partea prejudiciată și asigurătorul RCA se dă:

a) de către proprietarul sau utilizatorul autovehiculului răspunzător de producerea prejudiciului, pe baza constatării amiabile de accident ori pe baza actelor eliberate de persoanele care au competențe să constate accidentele de

autovehicule, pe baza înștiințării sau a procesului-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător;

b) de către persoana prejudiciată ori de către un reprezentant, în cazul persoanelor juridice, pe baza procesului-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător;

c) de către orice persoană care a condus, cu consimțământul asiguratului, autovehiculul prin intermediul căruia s-a creat prejudiciul; existența consimțământului se prezumă.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), în cazul persoanelor fizice, încuviințarea poate fi dată de soția/soțul asiguratului și a/al persoanei prejudiciate, ori, în caz de imposibilitate a ambilor soți (spitalizare, deces, detenție, lipsa îndelungată din localitate etc.), de oricare dintre următoarele persoane majore: copii, părinți, surori sau frați ai asiguratului, respectiv ai persoanei prejudiciate ori ai soției/soțului acestora.

Art. 41. — (1) În cazul în care, pentru recuperarea pagubei materiale, persoana păgubită se adresează asigurătorului său de bunuri, constatarea avariilor, soluțiile tehnologice adoptate, evaluarea și stabilirea despăgubirilor sunt opozabile asigurătorului RCA al persoanei vinovate.

(2) În situația respectării prevederilor alin. (1), asigurătorul de bunuri al persoanei păgubite recuperează despăgubirea plătită de la asigurătorul RCA al persoanei vinovate fără ca asigurătorul RCA să fie îndreptățit să respingă o astfel de cerere.

(3) Eventuala diferență de despăgubire, dacă este justificată, rămâne pe contul asigurării facultative, neputând fi recuperată de la asigurat, persoana vinovată, dacă despăgubirea plătită din asigurarea facultativă nu depășește limita de despăgubire ce poate fi acordată de asigurătorul RCA pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de autovehicul, prevăzută în polița de asigurare RCA.

Art. 42. — (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) Eventualele obiecții ale părților cu privire la prejudiciile constatate vor fi menționate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

(3) Eventualele modificări în cuprinsul procesului-verbal trebuie certificate sub semnătura persoanelor precizate la alin. (1).

(4) Dacă prin demontarea sau reparația bunului avariât au rezultat și alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu au putut fi constatate inițial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor, cu participarea acelorași persoane care au luat parte la constatarea inițială.

Art. 43. — După efectuarea constatării, asigurătorul RCA este obligat să elibereze persoanei prejudiciate o copie a procesului-verbal de constatare a pagubelor sau o notă de constatare, în care să se indice și numărul dosarului deschis, piesele constatate ca avariate în unul și același accident și soluțiile tehnice adoptate: înlocuire sau reparație, precum și lista documentelor necesare a fi depuse de către păgubit pentru finalizarea dosarului de daună și efectuarea plății.

Art. 44. — Asigurătorii RCA pot acorda despăgubiri și în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea autovehiculului avariât înainte ca asigurătorii să efectueze constatarea prejudiciului, dacă împrejurările și cauzele producerii evenimentului asigurat, precum și cuantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situații stabilirea mărimii cuantumul pagubelor se face în baza datelor consemnate în actele încheiate de organele de poliție, de unitățile de pompieri sau de celelalte autorități

publice competente, a documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor efectuate, coroborate cu prețurile practicate de unitățile de specialitate, a declarațiilor scrise ale părților implicate în accident și ale martorilor cu privire la accidentul produs, precum și a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asigurătorului, rezultate în urma examinării reparațiilor executate la autovehicul și, după caz, a înlocuirii eventualelor părți componente sau piese avariate, precum și cu investigațiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. Și în aceste cazuri datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la autovehicule, care va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

TITLUL II

Stabilirea despăgubirilor

Art. 45. — Despăgubirile se stabilesc în conformitate cu art. 49 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, pe baza convenției dintre asigurat, persoana prejudiciată și asigurătorul RCA ori, în cazul în care nu s-a realizat înțelegerea, prin hotărâre judecătorească.

Art. 46. — (1) Stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele prejudiciate și asigurătorii RCA se poate face în cazurile în care, din constatarea amiabilă de accident ori din actele eliberate de persoanele care au competențe să constate accidentele de autovehicule, din înștiințarea sau din procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător rezultă răspunderea civilă a proprietarului sau a conducătorului autovehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului suferit.

(2) În cazul avarierii sau al distrugerii bunurilor, dacă autoritățile publice nu au competența să constate și/sau să cerceteze accidentele de autovehicule ori nu au reținut elemente determinante cu privire la cauzele și la împrejurările producerii accidentului de autovehicule ori la pagubele cauzate, acestea pot fi dovedite prin orice mijloc legal de probă.

Art. 47. — Despăgubirile nu pot fi stabilite pe baza convenției dintre asigurați, persoanele prejudiciate și asigurătorii RCA, în cazul în care:

1. se formulează pretenții de despăgubiri pentru lipsa de folosință a bunului avariât ori distrus, pentru partea respectivă de despăgubire, cu excepția lipsei de folosință a mijloacelor de transport cu care persoana prejudiciată își realizează obiectul de activitate și pentru care deține licența și autorizarea în acest sens, dar numai pentru timpul normat necesar efectuării reparației pagubelor produse la mijloacele de transport. Partea de despăgubire aferentă lipsei de folosință se determină luându-se în calcul tarifele pentru transporturi de mărfuri sau de persoane, practicate de păgubit la data producerii pagubei. Sarcina probei aparține păgubitului și se face cu înscrisuri doveditoare;

2. se formulează pretenții de despăgubiri pentru: hârtii de valoare, acte, manuscrise, bijuterii, pietre prețioase, obiecte de artă, obiecte din platină, aur sau argint, mărci poștale, timbre, precum și pentru dispariția sau distrugerea banilor;

3. nu se pot trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului, la cauzele și împrejurările producerii accidentului, precum și la cuantumul prejudiciilor produse.

Art. 48. — În situația în care accidentul de autovehicul face obiectul unui proces penal, despăgubirile pot fi stabilite

pe baza convenției dintre asigurați, persoanele prejudiciate și asigurătorii RCA, în cazul în care:

1. potrivit legii, acțiunea penală a fost stinsă prin împăcarea părților;

2. deși hotărârea instanței penale a rămas definitivă și irevocabilă, stabilirea despăgubirilor civile ar urma să se facă ulterior;

3. deși acțiunea penală nu poate fi stinsă prin împăcarea părților, sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) s-a dat rechizitoriu de trimitere în judecată sau din actele încheiate de autoritățile publice, semnate fără obiecții de proprietarul, utilizatorul ori conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului, rezultă cu certitudine atât răspunderea civilă a acestora, prejudiciile cauzate, cât și vinovăția penală a conducătorului auto care urmează să fie trimis în judecată după finalizarea cercetărilor aflate în curs;

b) s-a dat acordul pentru stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurat, persoana prejudiciată și asigurător;

c) persoana prejudiciată își ia un angajament scris prin care se obligă să restituie de îndată, parțial sau total, despăgubirea primită, în funcție de hotărârea instanței penale în ceea ce privește fapta, făptuitorul și vinovăția.

Art. 49. — La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau al distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, ținându-se cont de prevederile legale privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a se depăși diferența dintre valoarea acestora din momentul producerii accidentului și valoarea rămasă și nici limitele de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA.

Art. 50. — (1) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a avarierii ori a distrugerii bunurilor aparținând mai multor persoane în unul și același accident de autovehicul depășește, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin polița de asigurare RCA, exclusiv cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă, în limita acestei sume, fiecărei persoane păgubite, proporțional cu raportul dintre limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA și totalul cuantumului despăgubirilor.

(2) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a vătămărilor corporale sau a decesului mai multor persoane în unul și același accident de autovehicul depășește, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin documentul de asigurare RCA, exclusiv cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană vătămată, fără însă a se depăși, la data producerii accidentului, pentru fiecare persoană accidentată, limita de despăgubire pe persoană, stabilită prin polița de asigurare RCA.

Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului

Art. 51. — La stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele prejudiciate și asigurători, în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere următoarele:

1. în caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile nete ale persoanei vătămate, probate cu documente fiscale, și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care

salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din activități desfășurate de persoana vătămată, probat cu documente justificative, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

c) salariul de bază minim brut pe economie, în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau de calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident — cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, cu tratamentul, spitalizarea, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale, probate cu documente justificative, și care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de reglementările în vigoare;

e) cheltuielile cu îngrijitori pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificatul medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult decât salariul de bază minim brut pe economie;

f) daunele morale: în conformitate cu legislația și jurisprudența din România;

2. în caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv pentru piatra funerară, precum și cele efectuate cu îndeplinirea ritualurilor religioase, probate cu documente justificative;

b) cheltuielile de transport al cadavrului, inclusiv cele de îmbălsămare, probate cu documente justificative, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate și alte eventuale cheltuieli rezultate în perioada de la data producerii accidentului și până la data decesului, prevăzute la pct. 1, dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului;

d) daunele morale: în conformitate cu legislația și jurisprudența din România.

Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau al distrugerii autovehiculelor

Art. 52. — (1) Despăgubirile pentru autovehicule nu pot depăși cuantumul pagubei, diferența dintre valoarea autovehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA.

(2) Prin *valoare rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul rămase neavariate, cuprinsă între 0,1% și cel mult 25% din valoarea autovehiculului la data producerii accidentului.

(3) Cuantumul pagubei la autovehicule este egal cu costul reparațiilor părților componente sau ale pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin respectivul accident de autovehicul, stabilite la prețurile practicate de unitățile de specialitate. Prin *unități de specialitate* se înțelege persoanele juridice legal autorizate, care au în obiectul lor de activitate comercializarea de autovehicule, părți componente, piese înlocuitoare și materiale pentru acestea, cu excepția celor în regim de consignație, și/sau executarea de lucrări de întreținere și reparație la autovehicule.

(4) La avariarea unui ansamblu sau subansamblu se ia în considerare înlocuirea numai a părților componente sau a pieselor care au fost avariate.

(5) Prin *părți componente* sau *piese care necesită înlocuirea* se înțelege numai cele a căror reparație sau

folosire, chiar reparate, nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic datorită gradului de avariere a acestora ori, cu toate că repararea este posibilă, costul de reparație, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente depășesc valoarea de nou a părții componente sau a piesei respective, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente.

(6) Se consideră că a fost necesară revopsirea integrală a autovehiculului atunci când părțile avariate din cauza accidentului reprezintă minimum 50% din suprafața totală exterioară a autovehiculului respectiv.

(7) Prețurile părților componente, ale pieselor înlocuitoare noi și ale materialelor sunt cele practicate de unitățile de specialitate.

(8) În cazurile în care pentru repararea autovehiculelor a fost necesară procurarea directă de către deținător a unor părți componente, piese sau materiale, cu plata în valută, costul acestora este egal cu costul de achiziție prevăzut în actele de cheltuieli prezentate, inclusiv cheltuielile de transport și taxe vamale, exclusiv TVA aferentă, echivalat în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății facturii de către păgubit. În aceste cazuri costul părților componente, pieselor sau al materialelor nu va depăși prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate din România, dacă acestea sunt comercializate și în România.

(9) Costul reparațiilor efectuate la autovehicule se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitățile de specialitate.

(10) În cazul în care reparațiile autovehiculului se efectuează în regie proprie sau se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul acestora se stabilește pe baza evaluării asigurătorului RCA și, dacă este cazul, a documentelor justificative privind plățile făcute, prezentate ulterior efectuării reparațiilor. În astfel de cazuri cheltuielile cu manopera și costul reparațiilor nu pot depăși, pentru părți componente, piese sau materiale, prețurile de vânzare și tarifele pentru manoperă practicate de unitățile de specialitate.

(11) Dacă pentru unele părți componente sau piese ale autovehiculului nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea de nou a acestora se stabilește pe baza prețurilor din cataloagele pentru piese de schimb sau, în lipsă, prin asimilare cu prețurile din cataloage ori cu cele practicate de unitățile de specialitate, pentru părțile componente sau piesele unor autovehicule similare. În cazul în care prețurile din cataloage sunt exprimate în valută, se va calcula echivalentul în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

Art. 53. — (1) Valoarea autovehiculului la data producerii accidentului se stabilește scăzându-se din valoarea de nou a acestuia uzura corespunzătoare.

(2) Modalitatea de stabilire a valorii de nou și a uzurii corespunzătoare, prevăzute de prezentele norme, se aplică inclusiv în cazul despăgubirii stabilite prin hotărâre judecătorească.

Art. 54. — Prin *valoarea de nou a autovehiculelor avariate* se înțelege:

a) prețul de comercializare practicat de unitățile de specialitate din România la data producerii accidentului;

b) pentru autovehiculele care nu se comercializează în România, prețul corespunzător din cataloagele de specialitate, echivalat în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului;

c) pentru tipurile de autovehicule la care nu există prețuri stabilite sau pentru tipuri ori modele care nu se mai fabrică, valoarea stabilită prin asimilare cu prețul de vânzare, practicat la data producerii accidentului, al unor autovehicule care au aspect și caracteristici tehnice similare, din producția internă sau externă. În lipsa acestor prețuri se pot avea în vedere prețurile corespunzătoare din cataloagele de specialitate.

Art. 55. — (1) Uzura autovehiculului avariat se stabilește în raport cu vechimea, utilizarea și starea de întreținere a acestuia la data producerii accidentului. La stabilirea uzurii se ține seama de costul reparațiilor curente ori capitale, inclusiv de costul de înlocuire a părților componente sau a pieselor executate înainte de accident, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului. Valoarea acestora se stabilește în baza documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor sau al înlocuirilor respective.

(2) Criteriile pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule sunt cele prevăzute în tabelele nr. 1 și 2 din anexa nr. 1.

Art. 56. — Se acordă despăgubiri și pentru:

1. acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă au fost necesare ca urmare a accidentului și sunt probate cu documente justificative;

2. în cazul autovehiculelor avariate care nu se mai pot deplasa prin forță proprie:

a) acoperirea cheltuielilor de transport al autovehiculului, cu excepția cazurilor de daună totală, la unitatea de specialitate din România cea mai apropiată de locul accidentului, care poate face reparația, sau la locul cel mai apropiat de adăpostire a autovehiculului;

b) cheltuielile de transport, până la localitatea de domiciliu, al persoanelor care au efectuat voiajul în autovehiculul avariat, fără a se putea depăși tariful prevăzut pentru transportul cu avionul — clasa economic;

c) cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în autovehicul, inclusiv remorca/semiremorca tractată de acesta, până la destinație;

d) cheltuielile prevăzute mai sus trebuie probate cu documente justificative.

Art. 57. — În cazul persoanei păgubite, cu domiciliul/sediul în străinătate, deținătoare a autovehiculului înmatriculat în străinătate:

1. dacă reparația s-a efectuat în străinătate, despăgubirile urmând a se plăti în valută, costul reparației este cel prevăzut în documentația de reparație, avându-se în vedere avariile constatate de asigurător, precum și eventualele avarii suplimentare constatate cu ocazia efectuării reparației, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului;

2. în cazul în care reparația s-a făcut în România și se solicită plata despăgubirii în valută, calcularea în valută a costurilor reparației, stabilite în lei, se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data la care păgubitul a efectuat plata facturii de reparație;

3. în cazul în care se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul pagubelor se stabilește pe baza evaluării făcute de asigurătorul RCA, avându-se în vedere constatările făcute de autoritățile publice competente, cercetările efectuate de asigurătorul RCA în legătură cu dinamica accidentului și întinderea prejudiciului, precum și, dacă este cazul, documentele prezentate ulterior privind plățile efectiv făcute de cel păgubit. Calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurătorul RCA persoanei păgubite și acceptate de aceasta;

4. în cazul în care se solicită plata în lei a despăgubirii stabilite în valută, se va calcula echivalentul în lei al acesteia, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asiguratorul RCA persoanei păgubite și acceptate de aceasta;

5. calcularea în valută a limitelor privind cuantumul despăgubirilor stabilite potrivit art. 12 se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

Art. 58. — În cazurile în care despăgubirile urmează să fie recuperate potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, suma de recuperat reprezintă:

a) despăgubirea stabilită în lei, în cazul în care plata acesteia s-a făcut de către asiguratorul RCA în lei;

b) despăgubirea stabilită și plătită în valută, echivalată în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății externe de către asiguratorul RCA.

Criterii pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule

Art. 59. — (1) Pentru stabilirea valorii autovehiculelor la data producerii evenimentului asigurat, din valoarea de nou a acestora se scade uzura valorică. Prin *uzură valorică* se înțelege acea parte din valoarea autovehiculului ce se pierde prin vechimea, întrebuințare sau stare de întreținere.

(2) Uzura valorică se calculează prin aplicarea unui coeficient de uzură asupra valorii de nou a autovehiculului la data producerii evenimentului asigurat.

(3) Coeficientul de uzură se stabilește în funcție de gradul de întrebuințare, kilometri parcurși cu autovehiculul, precum și de vechimea în exploatare, exprimată în unități de timp/ani, diferențiată pe categorii de autovehicule, potrivit tabelelor coeficienților de uzură nr. 1 și 2, prevăzute în anexa nr. 1.

(4) Pentru stabilirea coeficientului de uzură a unui autovehicul sunt necesare:

a) data introducerii în exploatare de nou a autovehiculului respectiv, menționată în documentele de identificare a acestuia: carte de identitate, certificat de înmatriculare etc. sau, în lipsă, anul de fabricație de pe placa de origine a autovehiculului;

b) parcursul în kilometri realizat de autovehiculul respectiv de la data introducerii lui în exploatare de nou și până la data producerii evenimentului asigurat.

Art. 60. — (1) Pentru autovehiculele la care se cunosc datele menționate la art. 59 alin. (4), pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia corespunzătoare vechimii în exploatare, în ani, și coloana corespunzătoare stării de întreținere medie, la intersecția cărora se va găsi coeficientul de uzură respectiv. Coeficienții de uzură sunt determinați pentru un parcurs mediu anual de 12.000 km.

(2) În cazul în care există diferențe între parcursul real și cel rezultat utilizându-se media anuală, coeficientul corespunzător stării de întreținere medie se va corecta cu 0,5% pentru fiecare 1.000 km, fără a se putea depăși coeficienții corespunzători stărilor de întreținere bună sau satisfăcătoare.

(3) Corecția se face prin adunare, dacă parcursul real este mai mare de 12.000 km/an, ori prin scădere, dacă parcursul real este mai mic.

Art. 61. — (1) Pentru autovehiculele la care nu se cunoaște parcursul în km, realizat până la data producerii evenimentului asigurat, sau acesta nu este în concordanță cu starea tehnică a autovehiculului respectiv, coeficientul de

uzură a autovehiculului avariat se stabilește în funcție de vechimea în exploatare și de starea de întreținere a acestuia, prevăzute în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2 din anexa nr. 1.

(2) Starea de întreținere a unui autovehicul se clasifică în: bună, medie și satisfăcătoare.

(3) Stabilirea stării de întreținere a autovehiculului se face potrivit stării acestuia dinainte de producerea evenimentului asigurat, pe baza criteriilor de mai jos:

a) stare de întreținere bună — autovehiculul prezintă: integritatea elementelor caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți; vopseaua intactă, fără exfolieri sau urme aparente de rugină a tablei; tapițeria fără pete, urme de uzură prematură sau rupturi; cauciucuri uzate uniform, fără să prezinte uzuri accentuate pe flancuri ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul fără scurgeri de ulei pe părțile laterale sau pe capotașele interioare ale spațiului afectat acestuia;

b) stare de întreținere medie — autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție sau capacelor de roți până la 10 dm² însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei în ceea ce privește luciul, cu urme de rugină aparentă pe o suprafață totală până la 10 dm², cu exfolieri pe o suprafață totală până la 1 cm²; pete pe tapițeria scaunelor;

c) stare de întreținere satisfăcătoare — autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți mai mari de 10 dm² însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei, pierderea totală a luciului, cu exfolieri pe o suprafață totală mai mare de 1 cm², cu urme pronunțate de rugină aparentă și zgârieturi; tapițeria deteriorată și murdară; cauciucurile uzate neuniform, cu accentuări pe unul dintre flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul cu urme de ulei pe părțile superioare și laterale ca urmare a scurgerilor la capacul distribuției, al chiulasei sau pe lângă garniturile de etanșare; joc mare la volanul direcției.

(4) Cunoscându-se data introducerii în exploatare de nou și starea sa de întreținere justificată tehnic, pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia orizontală corespunzătoare vechimii în exploatare, în ani, a acestuia și se stabilește un coeficient de uzură cuprins între cei corespunzători stării de întreținere bună și satisfăcătoare.

Art. 62. — (1) Pentru autovehiculele care aveau executate înainte de data producerii evenimentului asigurat reparații curente, inclusiv înlocuiri ale părților componente sau ale pieselor originale, stabilirea coeficientului de uzură se face pe baza relației:

$U_r = U \times K$, în care:

U_r = coeficientul de uzură recalculat al autovehiculului;

U = coeficientul de uzură rezultat din tabelele coeficienților de uzură, în baza datelor determinate potrivit art. 60;

K = coeficientul de corecție a uzurii $(A-a)/A$,

în care:

A = valoarea de nou a autovehiculului avariat;

a = costul total al reparațiilor curente, inclusiv al înlocuirilor de părți componente sau de piese originale executate înainte de data producerii evenimentului asigurat, exclusiv cele efectuate ca urmare a unor accidente sau a unor defecte de fabricație, pentru menținerea sau îmbunătățirea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului, în baza documentațiilor privind costul efectiv al acestora.

(2) Nu se pot lua în calcul coeficienți de uzură (U) inferiori coeficienților minimali sau superiori celor maximali,

pentru vechimea în exploatare, parcursul realizat și starea de întreținere a autovehiculului avariat, prevăzuți în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2 cuprinse în anexa nr. 1.

Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau al distrugerii altor bunuri

Art. 63. — (1) Despăgubirile pentru clădiri, construcții sau alte bunuri se stabilesc pe baza prețurilor existente pe piață la data producerii riscului asigurat, în limitele de despăgubire stabilite potrivit art. 12.

(2) În cazul în care persoanele păgubite prezintă documentații tehnice: devize de reparații sau alte evaluări, acestea pot fi luate în considerare la stabilirea despăgubirii, după verificarea prealabilă făcută de asigurator.

Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării sau al pieirii animalelor

Art. 64. — (1) Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii de pe piața locală a animalului respectiv la data producerii accidentului.

(2) Păgubitul va prezenta actul justificativ din care să rezulte că este proprietarul animalului respectiv.

TITLUL III

Plata despăgubirilor

Art. 65. — (1) După acceptarea ofertei de despăgubire, persoana prejudiciată va preciza modalitatea de plată: în numerar sau prin ordin de plată, în contul bancar personal sau în contul bancar al unității de specialitate care a efectuat reparația.

(2) În cazul în care în drepturile persoanei prejudiciate s-a subrogat asiguratorul acesteia, conform prevederilor art. 22 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, asiguratorul RCA efectuează plata despăgubirilor astfel:

a) dacă nu există obiecțiuni asupra sumelor solicitate, acestea se vor achita în cel mult 15 zile calendaristice de la data avizării scrise, efectuată de asiguratorul subrogat în drepturile persoanei păgubite, însoțită de documentele justificative. Avizarea de plată poate fi făcută la sediul social sau la oricare dintre unitățile teritoriale ale asiguratorului RCA care desfășoară activități de constatare, de lichidare a daunelor auto și de efectuare a plăților de despăgubiri. Acțiunea în justiție împotriva asiguratorului RCA poate fi exercitată, în mod alternativ, la oricare dintre sediile asiguratorului, respectiv sediul social sau sucursala care a emis polița de asigurare RCA, ori sucursala care a lichidat dauna;

b) dacă există obiecții întemeiate asupra sumelor solicitate, acestea se vor comunica asiguratorului CASCO în termenul prevăzut la lit. a), urmând ca în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la soluționarea obiecțiunilor să se efectueze plata.

(3) În cazul neformulării obiecțiilor în termen de 30 de zile, asiguratorul RCA nu mai poate emite obiecțiuni, datoria devenind scadentă.

(4) Dacă asiguratorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenele prevăzute la alin. (2) și (3) sau și le îndeplinește defectuos, la suma solicitată pentru plata asiguratorului RCA se aplică o penalizare de 0,1%, calculată pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 66. — (1) Odată cu încasarea despăgubirii, partea prejudiciată va menționa în scris că a fost integral despăgubită pentru prejudiciile suferite și că nu mai are nici o pretenție de la asiguratorul RCA și de la asigurat, în

legătură cu prejudiciul respectiv, dacă despăgubirea plătită nu depășește limita de despăgubire ce poate fi acordată de asigurator pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de autovehicul, prevăzută în polița de asigurare RCA.

(2) Declarația de acceptare a despăgubirii, prevăzută la alin. (1), va fi dată de asiguratorul CASCO, în cazurile de regres.

(3) În situația efectuării plății de către asiguratorul RCA direct în contul bancar al persoanei prejudiciate, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data intrării sumei în contul său bancar nu a notificat asiguratorului RCA eventualele obiecții referitoare la cuantumul despăgubirii, dacă plata efectuată conține elementele necesare identificării acesteia de către creditor.

TITLUL IV

Dispoziții finale

Art. 67. — (1) În cazurile în care nu s-a realizat convenția și despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asiguratorul RCA va acorda despăgubiri fără a mai fi necesară încuviințarea asiguratului, în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă, irevocabilă și investită cu formulă executorie, cu respectarea prevederilor Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentelor norme.

(2) În cazul obligării la prestații bănești periodice, sumele stabilite în condițiile prevăzute la alin. (1) se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie ori a incapacității de muncă, ținându-se seama de deciziile de pensionare, de certificatele medicale și de alte dovezi care stabilesc aceste situații, cu respectarea limitelor de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA.

Art. 68. — În cazul în care după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărâre a organului de jurisdicție competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiași accident, se vor stabili despăgubiri, pe baza convenției dintre părți, pentru cheltuielile prevăzute la art. 51 pct. 2.

Art. 69. — Convenția dintre asigurați, persoanele prejudiciate și asiguratorii RCA are caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile decurgând din prejudiciile care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării convenției, pentru prejudiciile ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației în care ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale starea persoanei lezate s-a agravat ori a intervenit decesul acesteia ca urmare a aceluiași accident.

Art. 70. — Asiguratorii RCA sunt obligați să comunice asiguraților condițiile privind această asigurare, prevăzute de prezentele norme.

Art. 71. — Pentru respectarea intereselor asiguraților, Comisia de Supraveghere a Asiguraților, prin atribuțiile sale, analizează și rezolvă eventualele reclamații primite de la asigurați sau de la alte persoane fizice și juridice care apelează la serviciile societăților din domeniul asiguraților.

Art. 72. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme de către societățile de asigurare se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 73. — Anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5a), 5b) și 6*) fac parte integrantă din prezentele norme.

*) Anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5a), 5b) și 6 sunt reproduse în facsimil.

TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 1
pentru autovehicule a căror masă totală maximă autorizată
nu depășește 3,5 t și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune nu
este mai mare de 9

Ani	Coeficient de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	4	6
	4	9	13
2	10	18	28
	15	28	35
3	20	33	40
	24	37	45
4	28	42	50
	32	45	53
5	35	48	56
	41	52	59
6	45	55	62
	48	58	65
7	51	62	69
	53	65	72
8	56	67	75
	58	70	78
9	60	72	80
	61	73	82
10	62	74	84
	63	75	85
peste 10	63	75	85

NOTĂ: Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat, pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 2
pentru autovehicule a căror masă totală maximă autorizată
depășește 3,5 t și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune este mai mare de 9

Ani	Coeficientul de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	5	7
	4	10	15
2	10	20	27
	18	25	34
3	23	30	39
	28	35	44
4	33	40	48
	37	45	52
5	41	49	56
	44	52	60
6	47	55	63
	50	58	65
7	53	60	68
	55	64	70
8	58	66	72
	60	68	74
9	63	70	76
	65	71	77
10	66	73	79
	67	74	80
11	68	75	82
	69	76	83
12	70	77	84
	71	78	85
peste 12	71	78	85

NOTĂ: Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat, pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

Antet asigurator

Rețeaua teritorială și personalul specializat pentru activitatea de constatare și lichidare a daunelor

Nr. crt.	Județe	Structura proprie de lucru			Persoană autorizată	
		Unități proprii ¹⁾	Date de identificare ²⁾	Numc ³⁾	Denumire/Numc ⁴⁾	Date de identificare ⁵⁾
1	Alba					
2	Arad					
3	Argeș					
4	Bacău					
5	Bihor					
6	Bistrița-Năsăud					
7	Botoșani					
8	Brașov					
9	Brăila					
10	București					
11	Buzău					
12	Caraș-Severin					
13	Cluj					
14	Călărași					
15	Constanța					
16	Covasna					
17	Dâmbovița					
18	Dolj					
19	Galați					
20	Giurgiu					
21	Gorj					
22	Harghita					
23	Ilundoaara					
24	Ialomița					
25	Iași					
26	Maramureș					
27	Mehedinți					
28	Mureș					
29	Neamț					
30	Olt					
31	Prahova					
32	Satu-Marc					
33	Sălaj					
34	Sibiu					
35	Suceava					
36	Teleorman					
37	Timiș					
38	Tulcea					
39	Vaslui					
40	Vâlcea					
41	Vrancea					

Sub sancțiunile prevăzute de art.215 și 292 din Codul Penal, declar pe proprie răspundere că informațiile raportate sunt reale, concrete și complete.

*Semnătură autorizată,
(ștampila asigurator)*

(verso anexa nr. 2)

Notă:

Coloana “Structura proprie de lucru” va conține:

- 1) toate sucursalele și/sau agențiile asigurătorului pentru fiecare județ în parte, completate în coloana “Unități proprii”;
- 2) adresa, numerele de telefon (fixe, mobile) și fax, precum și adresa de e-mail ale fiecărei sucursale și/sau agenții a asigurătorului din fiecare județ, completate în coloana “Date de identificare”;
- 3) numele și prenumele persoanelor angajate ale societății, specializate în activitatea de constatare și lichidare a daunelor, funcția persoanelor, precum și specialitatea, pentru fiecare din sucursalele/agențiile asigurătorului, completate în coloana “Personal specializat”.

Coloana “Persoană autorizată” va conține:

- 4) numele sau denumirea persoanei autorizate cu care asigurătorul are contract de mandat pentru desfășurarea activității de contractare a asigurării RCA, din fiecare județ;
- 5) adresa, numere de telefon (fixe, mobile) și fax, precum și adresa de e-mail ale fiecărei persoane autorizate.

POLITA DE ASIGURARE OBLIGATORIE DE RĂSPUNDERE CIVILĂ AUTO

Broker/Agenti asigurare

CUI/CNP

Primă de asigurare

Nr. înmatriculare / înregistrare

Serie caroserie

Marca / Model

Cap. Cilindrici / Putere motor / Nr. locuri

Măscă toxică max autorizată

POLITA DE ASIGURARE OBLIGATORIE DE RĂSPUNDERE CIVILĂ AUTO

Cod

Categorie autotur

Nr. înmatriculare / înregistrare

Perioada de valabilitate

Seria: RO / 00 / TO Nr. **123456789**

S.C. NUME ASIGURĂTOR

Sucursala/Agenția

Tel./Fax

R.C.:
C.U.I.:

Asigurat: - PROPRIETAR
- UTILIZATOR

CUI/CNP PROPRIETAR

CUI/CNP UTILIZATOR

Adresă asigurat

Data emiterii poliței / Nr. schimb

Perioada de valabilitate

POLITA DE ASIGURARE OBLIGATORIE DE RĂSPUNDERE CIVILĂ AUTO

Seria: RO / 00 / TO Nr. **123456789**

CARTE INTERNAȚIONALĂ DE ASIGURARE PENTRU AUTOVEHICULE INTERNATIONALE D'ASSURANCE AUTOMOBILE

2. EMISĂ DE: BIROUL ASIGURĂRILOR DE AUTOVEHICULE DIN ROMÂNIA (BAAR)
2. ISSUED UNDER THE AUTHORITY OF: ROMANIAN MOTOR INSURERS BUREAU

3. VALABILITATE - VALID

DE LA - FROM		PÂNĂ LA - TO	
Ziua / Day	Anul / Month	Ziua / Day	Anul / Year
(Aceste două date inclusiv / Both Dates inclusive)			

5. Nr. de circulație sau, în lipsă, nr. șasiului sau nr. de motor / Registration No. (or if none) Chassis or Engine No.

6. Fei și marca autovehiculului / Category and make of vehicle

7. Numele și adresa asiguratului (sau a celui care folosește autovehiculul):
Name and address of Policyholder (or User of the vehicle)

A	B	BG	CY	CZ	D	DK	E	EST	F	FIN
GB	GR	H	I	IRL	IS	L	LT	LV	M	N
NL	P	PL	RO	S	SK	SLO	CH	AL	AND	BIH
BY	HR	IL	IR	MA	MD	MK	SCG	TN	TR	UA

8. Acasă carte a fost eliberată de (numele și adresa asiguratului)
This card has been issued by: (Name and address of Insurer)

9. Semnătura asiguratului
Signature of Insurer

S.C. NUME ASIGURĂTOR
Adresă Asigurator

Se detașează vigneta din partea dreapta sus a formularului și se așează în suportul de plastic, care este aplicat prin lipire în colțul din dreapta jos a parbrizului.

- detașarea vignetei se face după urma și semnul perforat al poliței;
- polița RCA se poate păstra împreună cu Cartea Verde sau separat;
- documentele RCA sunt însoțite de formularul pentru „constatarea amiaabilă de accident”, care se folosește în conformitate cu informațiile de pe verso-ul acestuia.

Cartea Verde anexată se utilizează în situațiile în care se fac deplasări cu autovehiculul înscris în polița Carte Verde în toate statele membre ale Uniunii Europene, țările care au aderat la Asociația Europeană a Liberului Schimb (Elveția, Islanda, Norvegia, Liechtenstein), Andorra și Croația ca ultime țări semnatare ale Acordului Multilateral de Garantare și după 01.01.2007 Bulgaria, precum și în statele cuprinse în sistemul Carte Verde, mai puțin statele anulate prin barate.

* Cod - se înscrie A, B, ... F preluat din dreapta jos a formularului Carte Verde;
* Categorie - preluat din același spațiu.

CARTE INTERNAȚIONALĂ DE ASIGURARE PENTRU AUTOVEHICULE INTERNATIONALE D'ASSURANCE AUTOMOBILE

- (1) În legătură cu folosirea autovehiculului menționat în această carte, în fiecare țară vizitată, Biroul țării respective își asumă răspunderea care revine unui asigurator în conformitate cu asigurarea obligatorie din acea țară.
- (2) Subsemnatul, deținătorul poliței de asigurare, prin prezenta autorizez Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din România și Biroul din orice țară altă specificată, pe care îl deleg (impunericoeso) a îndeplinii procedurile legate, a gestionării și eventuală a rezolvării cererilor de despăgubire din partea terților persoane, în acord cu legislația obligatorie de răspundere civilă din țara sau țările specificate în prezentul contract în urma feteșării autovehiculului în acea (acele) țară (țări).
- (3) Răspunderea asiguratului, prevăzută în documentele Carte Verde, eliberate pentru Cipru, este limitată la aria geografică a acestuia, care este sub controlul Guvernului Republicii Cipru.
- (4) Răspunderea asiguratului, prevăzută în documentele Carte Verde, eliberate pentru Statele Unite ale Serbiei & Muntenegrului, este limitată la aria geografică a acestora, care este sub controlul Consiliului Miniștrilor ai Statelor Unite ale Serbiei & Muntenegrului.
- (5) Semnătura asiguratului
- (6) Numai pentru persoanele care vizitează Marea Britanie și Irlanda de Nord, Semnătura altor persoane care pot folosi autovehiculul.

(Cartea de asigurare este valabilă numai dacă este semnată de asigurat - This insurance Card is only valid when signed by the Policyholder.)

• Feiul autovehiculului (COD) - CATEGORY OF VEHICLE (CODE)

- A. AUTOBUSURI / CAR
- B. MOTOCICLU / MOTORCYCLE
- C. AUTOCAMION SAU TRACTOR / LOBBY OR TRACTOR
- D. BICICLA CU MOTOR / CYCLE WITH AUXILIARY ENGINE
- E. AUTOBUS SAU AUTOCAR / BUS
- F. REMORCA / TRAILER

EURO

EURO

Limita maximă de despăgubire pentru vătămări corporale și deces este de:

Limita maximă de despăgubire pentru pagube materiale este de:

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor primește și răspunde la toate sesizările și reclamațiile privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări;

Condițiile contractuale sunt prevăzute în Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr.113133/2006.

NOTĂ PENTRU ASIGURAT
NOTE TO THE INSURED

În privința (a) daunelor din orice cauză la autovehiculul asigurat, (b) vătămarilor suferite de asigurat, neexceptate de legea, asigurării de răspundere civilă obligatorie din tara accidentului, (c) reînnoirii imprimatului "CARTE VERDE" a cărei valabilitate a expirat, Biroul își vizitate nu trebuie contactat, va fi dată doar o notificare direct asigurătorului (dacă nu a fost instruit altfel de către asigurător).

DENUMIRILE ȘI ADRESELE BIROURILOR	
A AUSTRIA	VERBAND DER VERSICHERUNGSUNTERNEHMEN ÖSTERREICHS, Schwarzenbergplatz 7, Postfach 248, A-1030 WIEN, ☎(43)(1)711560
AL ALBANIA	BESH BYROJA SHQIPTARE E SIGURIMIT, Rr. "Punetoret e Rilindjes" Kulla 1-14 Keta, Nr. 141, Tirana, ☎(355)4254033
AND ANDORRA	OFICINA ANDORRANA D'ENTITATS D'ASSURANÇAS D'AUTOMOBIL, c/o Mania Pili, 33, Str. 3a, AD500, ANDORRALA VELLA, ☎(376)860017
B BELGIUM	BUREAU BELGE DES ASSUREURS AUTOMOBILES, Rue de la Charité 33/Bte 2, BE-1210 BRUXELLES, ☎(32)(2)2871811
BG BULGARIA	NATIONAL BUREAU OF BULGARIAN MOTOR INSURERS, 2, Graf Ignatiev Str., Floor 2, SOFIA 1000, ☎(359)(2)9811103
BH BOSNIA	BIRO ZELENE KARTE U BOSNII HERCEGOVINI, Kolokolnaka 11A/11, 71000 SARAJEVO, ☎(387)(63)219574
BY BELARUS	BELARUSIAN TRANSPORT INSURANCE BUREAU, 1, Kalvinskaya St, 220004 MINSK, ☎(375)(17)2384784
CH SWITZERLAND	NATIONALES VERSICHERUNGSBÜRO SCHWEIZ (NVS) SWISS NATIONAL BUREAU OF INSURANCE (NB), Tschuggstrasse 1, CH-6152 Opfikon-Glatbrugg, ☎(41)(1)6396519 Secretariat: ☎(41)(1)6288939 - For claims only - Freephone from Switzerland 0800 851 831 MOTOR INSURERS' POND, 23, Zemanova Str., P.O. Box 2206, 1516 NICOSIA, ☎(357)(2)769913 or 764907
CY CYPRUS	CESKÁ KANCELARIE POJISTITELŮ Státníkova 24/632, 150 00 Praha 5, CZECH REPUBLIC, ☎(420)(2)24413000
CZ CZECH REP.	DEUTSCHES BÜRO GRÜNE KARTE e. V., Gieckertgassewall 1, 20099 HAMBURG, ☎(49)(40)384400
D GERMANY	DANSK FORENING FOR INTERNATIONALT MOTORKORTO.SFORSKRING, Amaliegade 10, 1256 KØBENHAVN, ☎(45)(83)495500
DK DENMARK	OFICINA ESPAÑOLA DE ASEGURADORES DE AUTOMOVILES, Sagasta 18, 28004 MADRID, ☎(34)(91)4460300
E ESTONIA	EESTI LIIKINDUSTRIE FOND, Mustamäe tee 44, 10621, TALLINN, ☎(372)6671800
F FRANCE	BUREAU CENTRAL FRANÇAIS, 1, rue Jules Lefebvre, 75431 PARIS, Cedex 09, ☎(33)153215080
FIN FINLAND	LIKENNEVAIKUUTUSKESKUS, Bulevardi 26, FIN-00120 HELSINKI 12, ☎(358)(9)690401
GB UNITED KINGDOM	OFF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND MOTOR INSURERS' BUREAU, Linford Wood House, 6-12 Capital Drive, Linford Wood, Milton Keynes, MK14 6XT, ☎(44)(1908)830001
GR GREECE	MOTOR INSURERS' BUREAU-GREECE, 10 Xenofontos Street, ATHENS 105 57, ☎(30)(210)322324/3236562
H HUNGARY	MAGYAR BIZTOSITOK SZOVETSÉGE (MBSZ), Hungarian Motor Insurance Bureau Aradi utca 65-67, H-1062 BUDAPEST /POB 1297, H - 1381 BUDAPEST 62, ☎(36)(1)2669963
HR CROATIA	HRVATSKI LIKURE ZA OSIGURANJE, Croatian Insurance Bureau, 10000 ZAGREB, Maritkova 73, ☎(385)(1)4616755
I ITALY	UFFICIO CENTRALE ITALIANO, (UCI) SOC. CONS. a.r.l., 20145 MILANO, Corso Sempione 39, ☎(39)(02)349881
IL ISRAEL	Israel Insurance Association, THE GREEN CARD BUREAU, 11 Moshe Lewy Str. P.O.B. 17180 Rishon-LeZion 75070, ☎(972)(3)9424311
IR ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN	c/o Bimeh Markazi Iran, 72 Africa Avenue 19157, POB 19395, 5688 TEHRAN, ☎(98)(21)205001-5
IE IRELAND	MOTOR INSURERS' BUREAU OF IRELAND, Insurance House, 39 Molesworth Street, DUBLIN 2, ☎(353)(1)6769944
IS ICELAND	ALÞJÓLGAR BIFRETTAÐRYGGINGARÍSLANDI, Sudurlandsbraut 6, 108 REYKJAVIK, ☎(354)5881912
L LUXEMBOURG	BUREAU LUXEMBOURGEOIS DES ASSUREURS, 75 rue de Mamer L-8081 Bertrange, ☎(352)4579304
LT LITHUANIA	MOTOR INSURERS' BUREAU OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA, Aigirdo 38 L-03006 VILNIUS, ☎(370)52162980
LV LATVIA	LATVIJAS TRANSPORTLĪDEKĻU APDROŠINĀTĀJU BIROJS, 9 Lomonosova Street, Rīga LV-1019, ☎(371)7114300
M MALTA	MALTA GREEN CARD BUREAU, 43 A2 St Paul's Buildings, West Street, VALLETTA VLT 12, ☎(356)21628353
MA MOROCCO	BUREAU CENTRAL MAROCAIN DES STÉS D'ASSURANCES, 154, Blvd. d'Alfa, 01 CASABLANCA, ☎(212)(22)391857, 391859
MD MOLDOVA	ARCA NATIONAL AGENCY OF INSURERS, Str. Calimama 105, 2012 CHISINAU, ☎(373)(22)21970
MK F.Y.R.O.M.	NATIONAL INSURANCE BUREAU "Mitsipolli Trodaj" Galgajarov str., no 28/IV Skopje, ☎(389)(2)3136172
N NORWAY	TRAFIKFORSIKRINGSFORENINGEN, Havnstons Gate 2, Postboks 2351 SØli, 0202 OSLO, ☎(47)(22)049600
NL NETHERLANDS	NETHERLANDS BUREAU DER MOTORUIGVERZEKERAARS, Verrijn Stuaften 14 NL-2288 ELRUSWIJK, ☎(31)(70)3403280
P PORTUGAL	GABINETE PORTUGUES DE CARTA VERDE GPCV, Rue Rodrigo de Fonseca No. 41 P-1250 190 LISBOA, ☎(351)(21)38484017 / 02
PL POLAND	POLISH MOTOR INSURERS BUREAU, ul. Swietokrzyska 14 PL-00-050 WARSAW, ☎(48)(22)8294633
RO ROMANIA	BIROU ASIGURATORILOR DE AUTOVEHICULE DIN ROMÂNIA (BAAR), 40-40 bis Vălele Lăscar Str., 2 Bucharest, code 020602, Romania, ☎(40)(21)3191302, 3191303
S SWEDEN	TRAFIKFÖRSÄKRINGSFÖRENINGEN, Kallavägen 106, STOCKHOLM, ☎(46)(8)55278200
SC SERBIA & MONTENEGRO	UDRUZENJE OSIGURAVACA SRBIJE, Bulevar Despota Stefanija 68b, P.O. Box 12-18, BEOGRAD 12, ☎(381)(11)2750359, 2767443
SK SLOVAK REP.	SLOVENSKÁ KANCELARIA POISTOVATEĽOV, Trnavská cesta 82, 826 56 BRATISLAVA 29, ☎(421)(2)44441833
SLO SLOVENIA	SLOVENSKA ZAVAROVALNO ZDRUZENJE, GIZ, 1001 LJUBLJANA, Zelenca cesta 14, P.O. Box 2512, ☎(386)(1)4370984735322
TN TUNISIA	BUREAU UNIFIE AUTOMOBILE TUNISIEN, 23 Rue Ahmed Rami, 1002 Tunis - Belvedere, ☎(216)(71)841514 or (216)(71)841784
TR TURKEY	TURKYE MOTORLU TAŞIT BÜROSU (TURKISH MOTOR INSURANCE BUREAU), Büyükdere Cad., Oya Sk. Deyran Apt. 21, 34384 Gayrettepe, İSTANBUL, ☎(90)(212)2175968, 2175970, 2175971
UA UKRAINE	MOTOR (TRANSPORT) INSURANCE BUREAU OF UKRAINE 6, P.O.B. No. 272 KYIV 2, 02002 UKRAINE, ☎(38)(044)2392027

Antet asigurator

PRIME de ASIGURARE – RCA

Nr. crt	DENUMIRE INDICATOR	Luna de raportare	
		persoane fizice	persoane juridice
1.	* ¹⁾ Număr contracte în vigoare la sfârșitul lunii de raportare, <i>din care:</i>		
	- cu valabilitate pentru 6 luni sau 12 luni		
	- cu valabilitate pentru 1 lună		
2.	* ²⁾ Număr contracte încheiate în exercițiul financiar de raportare		
3.	* ³⁾ Prime subscrise - lei -		
4.	Prime brute încasate, din care:		
	- asigurări directe - lei -		
	- primiri în reasigurare - lei -		
5.	Prime cedate în reasigurare, din care:		
	- piața internă - lei -		
	- piața externă - lei -		
6.	Prime nete încasate - lei -		
7.	Rezerva de primă - lei -		
8.	Comisioane încasate pentru cedari în reasigurare - lei -		

Semnătură autorizată,
(ștampila asiguratorului)

Notă:

*¹⁾ rândul "Număr de contracte în vigoare" – se completează cu informații privind numărul de polițe încheiate atât în timpul exercițiului financiar în curs, cât și cel anterior și care au valabilitate în luna de raportare aferentă exercițiului financiar în curs;

*²⁾ rândul "Număr de contracte încheiate" – se completează cu informații privind numărul cumulat de contracte încheiate, de la data de 01 ianuarie a exercițiului financiar în curs, până la sfârșitul lunii de raportare;

*³⁾ rândul "Prime subscrise" – se completează cu informații privind primele încasate și de încasat pentru polițele în vigoare la sfârșitul lunii de raportare (aferente polițelor prevăzute la pct.1 și 2).

Antet asigurator

DESPĂGUBIRI - RCA
- persoane fizice -

Nr. crt.	DENUMIRE INDICATOR	* ⁴⁾ an curs		* ⁵⁾ ani anteriori	
		vătămări corporale	pagube materiale	vătămări corporale	pagube materiale
1.	* ¹⁾ Număr evenimente avizate, din care:				
	- asigurări directe				
	- primiri				
2.	* ¹⁾ Despăgubiri avizate, din care:				
	- asigurări directe - lei -				
	- aferente cedări - lei -				
3.	* ²⁾ Număr dosare daună plătite, din care:				
	- asigurări directe				
	- primiri în reasigurare				
4.	* ²⁾ Despăgubiri plătite, din care:				
	- asigurări directe - lei -				
	- primiri în reasigurare - lei -				
5.	* ³⁾ Număr dosare nelichidate, din care:				
	- asigurări directe				
	- primiri în reasigurare				
6.	* ³⁾ Rezerva de daune, din care:				
	- asigurări directe - lei -				
	- primiri în reasigurare - lei -				
7.	Recuperări, din care:				
	- potrivit art. 58 din Legea nr.136/1995 - lei -				
	- de la reasigurători - lei -				
8.	Regrese - lei -				
9.	Număr cazuri procesuale aflate pe rol, privind activitatea de despăgubiri (inclusiv regrese)				

Semnătură autorizată,
(ștampila asiguratorului)

Antet asigurator

DESPĂGUBIRI - RCA
- persoane juridice -

Nr. crt.	DENUMIRE INDICATOR	* ⁴⁾ an curs		* ⁵⁾ ani anteriori	
		vătămări corporale	pagube materiale	vătămări corporale	pagube materiale
1.	* ¹⁾ Număr evenimente avizate, din care:				
	- asigurări directe				
	- primiri				
2.	* ¹⁾ Despăgubiri avizate, din care:				
	- asigurări directe - lei -				
	- aferente cedări - lei -				
3.	* ²⁾ Număr dosare daună plătite, din care:				
	- asigurări directe				
	- primiri în reasigurare				
4.	* ²⁾ Despăgubiri plătite, din care:				
	- asigurări directe - lei -				
	- primiri în reasigurare - lei -				
5.	* ³⁾ Număr dosare nelichidate, din care:				
	- asigurări directe				
	- primiri în reasigurare				
6.	* ³⁾ Rezerva de daune, din care:				
	- asigurări directe - lei -				
	- primiri în reasigurare - lei -				
7.	Recuperări, din care:				
	- potrivit art. 58 din Legea nr.136/1995 - lei -				
	- de la reasigurători - lei -				
8.	Regrese - lei -				
9.	Număr cazuri procesuale aflate pe rol, privind activitatea de despăgubiri (inclusiv regrese)				

Semnătură autorizată,
(ștampila asiguratorului)

[verso anexele nr. 5a) și nr. 5b)]

Notă:

*¹⁾ rândurile “*Număr evenimente avizate*” și “*Despăgubiri avizate*” - se completează cu informații privind numărul de dosare de daună deschise în urma avizării asigurătorului cu privire la producerea de accidente și care implică responsabilitatea acestuia, respectiv valoarea cumulată a despăgubirilor, care urmează a fi plătite sau au fost plătite până la sfârșitul lunii de raportare;

*²⁾ rândurile “*Număr dosare de daună plătite*” și “*Despăgubiri plătite*” - se completează cu informații privind numărul de dosare de daună plătite de asigurător de la data de 01 ianuarie a exercițiului financiar în curs până la sfârșitul lunii de raportare, respectiv valoarea cumulată a despăgubirilor plătite, aferente acestor dosare de daună;

*³⁾ rândurile “*Număr dosare nelichidate*” și “*Rezerva de daună*” - se completează cu informații privind numărul de dosare de daună nelichidate până la sfârșitul lunii de raportare, respectiv valoarea cumulată a despăgubirilor aferente acestor dosare;

*⁴⁾ coloana “*an curs*” - se completează cu informații privind numărul cumulată de dosare de daună nelichidate până la sfârșitul lunii de raportare, aferente contractelor încheiate în exercițiul financiar în curs, precum și valoarea totală a despăgubirilor estimate a fi plătite de asigurător;

*⁵⁾ coloana “*ani anteriori*” - se completează cu informații privind numărul cumulată de dosare de daună nelichidate până la sfârșitul lunii de raportare, aferente contractelor a căror valabilitate a încetat până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar anterior, precum și valoarea despăgubirilor estimate a fi plătite de asigurător (avizate în cursul exercițiului financiar de raportare ori anterior).

*ANEXA Nr. 6
la norme*

Antet asigurător

ALTE CHELTUIELI – pentru asigurarea RCA

- lei -

Nr. crt.	DENUMIRE INDICATOR	Luna de raportare
1.	Comisioane plătite , din care: - pentru activitatea de contractare - primiri în reasigurare	
2.	Contribuții asigurarea RCA, <i>din care</i> : - Fondul de protecție a victimelor străzii - cota procentuală RCA	

*Semnătură autorizată,
(ștampila asigurătorului)*

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2007
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrial (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.560	400	140
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	260	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.400	350	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.100	525	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	400	100	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	500	125	—
• Colecția Legislația României	400	100	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	660	165	—
• Breviar Legislativ	60	15	—
• Repertoriul actelor normative	109	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Legislație în format electronic (opțional pe CD sau DVD)	Preț
■ Decizii ale Curții Constituționale	80
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis 1989—2006	1.400
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I Maghiară 2000—2006	900
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a II-a 1995—2006	1.200
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a III-a 2001—2006	400
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a IV-a 2001—2006	1.700
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a VI-a 2001—2006	800
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a VII-a 2005—2006	80

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (tel. 311.97.84, fax 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ CARTEXIM — S.R.L. — Slobozia, Bd. Matei Basarab, bl. A2, sc. B, ap. 15, parter (telefon/fax: 0243/22.06.95)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

